

Univerzita Hradec Králové

Pedagogická fakulta

Katedra českého jazyka a literatury

Nestandardizované podoby antroponym v současné češtině

Diplomová práce

Autor: Bc. Michaela Bajerová

Studijní program: N7503 Učitelství pro základní školy (2. stupeň)

Studijní obor: Učitelství pro 2. stupeň ZŠ - český jazyk a literatura
Učitelství pro 2. stupeň ZŠ - německý jazyk a literatura

Vedoucí práce: PhDr. Jana Bílková, Ph.D.

Hradec Králové

2016

Zadání diplomové práce

Autor: Bc. Michaela Bajerová
Studium: P13183
Studijní program: N7503 Učitelství pro základní školy
Studijní obor: Učitelství pro 2. stupeň ZŠ - český jazyk a literatura, Učitelství pro 2. stupeň ZŠ - německý jazyk a literatura

Název diplomové práce: **Nestandardizované podoby antroponym v současné češtině**

Název diplomové práce AJ: Unstandardized forms of antroponyms in the contemporary Czech

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Cílem diplomové práce je klasifikace množiny nestandardizovaných podob antroponym v současné češtině, zejména pak přechodového pásu mezi hypokoristiky a přezdívkami. Práce bude vycházet z konkrétního onymického materiálu a na základě jeho jazykové a onomastické analýzy se bude snažit dojít až k systémovému pohledu na tuto dosud blíže nezmapovanou oblast antroponymie.

BACHMANNOVÁ, Jarmila. Encyklopedický slovník češtiny. Praha: Lidové noviny, 2002, 604 s. ISBN 80-7106-484-x. DRŠATOVÁ, Jana, Svobodová, Alena. Odras rodinných vztahů v hypokoristickém pojmenování dítěte. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995. HLOUŠKOVÁ, Alice. Hypokoristické vztahy rodných jmen v žákovských kolektivech. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995. KNAPPOVÁ, Miloslava. Jak se bude Vaše dítě jmenovat? Praha : Academia, 2006. ISBN 80-200-1349-0. KNAPPOVÁ, Miloslava. K funkčnímu pojetí vlastních jmen. SaS. 1992, Sv. XLIII. KNAPPOVÁ, Miloslava. Rodná jména v Česku v 21. století. Jazyk a jeho proměny. Host, 2008. KNAPPOVÁ, Miloslava. Rodné jméno v jazyce a společnosti. Praha : Academia, 1989. ISBN 80-200-0167-0. KNAPPOVÁ, Miloslava. Významové aspekty vlastních jmen. SaS. 1980, Sv. XLI. KOBLÍŽEK, Vladimír. Hypokoristické podoby rodných jmen ovlivněné dialektem podkrkonošské oblasti. In: Onymické systémy v regionech : sborník příspěvků z 5. semináře "Onomastika a škola". Hradec Králové : Gaudeamus, 1995. PASTYŘÍK, David. Hypokoristické podoby rodných jmen v žákovském kolektivu. Hradec Králové : Gaudeamus, 1995. PASTYŘÍK, Svatopluk. O přejímání vlastních jmen. Čestínář. 2001-2002, č.1. PASTYŘÍK, Svatopluk. Počátky výzkumu hypokoristik na VŠP v Hradci Králové. In: Onymické systémy v regionech : sborník příspěvků z 5. semináře "Onomastika a škola". Hradec Králové : Gaudeamus, 1995. PASTYŘÍK, Svatopluk. Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině. Hradec Králové : Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X. PETR, Jan a kol. Mluvnice češtiny. 1. Fonetika, fonologie, morfolgie a morfeematika, tvoření slov. Praha : Academia, 1986. PROUZOVÁ, Blanka. Jazyková a onomastická analýza hypokoristik a její využití ve školní praxi. Čestínář. 2001-2002, č.2. SLAVÍČKOVÁ, Eleonora. Retrogradní morfeematický slovník češtiny. Praha : Academia, 1975.

Garantující pracoviště: Katedra českého jazyka a literatury,
Pedagogická fakulta

Vedoucí práce: PhDr. Jana Bílková, Ph.D.

Oponent: PhDr. PaedDr. Miloslav Vondráček, Ph.D.

Datum zadání závěrečné práce: 19.1.2015

Poděkování

Veliké poděkování patří především vedoucí práce PhDr. Janě Bílkové, Ph.D. za její trpělivé a rychlé zodpovídání otázek, cenné rady, připomínky a náměty.

Prohlášení

„Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala (pod vedením vedoucí diplomové práce PhDr. Jany Bílkové, Ph.D.) samostatně a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu.“

V Hradci Králové dne 26. 5. 2016

Bc. Michaela Bajerová

Anotace

BAJEROVÁ, Michaela. *Nestandardizované podoby antroponym v současné češtině*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2016. 62 s. Diplomová práce.

Práce se zabývá antroponomastickou materií – rozebírá z různých úhlů množiny hypokoristik, přezdivek a přechodového pásu mezi nimi. Počáteční úvod vnáší systémový pohled na všechny tři podmnožiny na jejich vztah a provázanost, hledá obecné zákonitosti mezi nimi. Dále následuje popis jednotlivých podmnožin, snaha vymezit je na základě analýzy sesbíraného materiálu a dostupné literatury, příp. dále vydělovat různé typy těchto podmnožin. V centru pozornosti stojí varianty k rodnému jménu, závěrečná kapitola nastiňuje možnou analýzu také k příjmením. Součástí práce jsou různé přílohy – seznamy obměn k jednotlivým podmnožinám a vzor ankety.

Klíčová slova: hypokoristika, přezdívková propria, přezdívky, antroponomastika, příjmení, rodné jméno

Annotation

BAJEROVÁ, Michaela. *Unstandardized forms of antroponyms in the contemporary Czech*. Hradec Králové: Pedagogical Faculty, University of Hradec Králové, 2016, 62 pp. Diploma thesis.

This diploma thesis deals with antroponomastic substance – it analysis hypocoristic sets, nicknames as well as transitional zone between them from different points of view. Initial introduction shows a system view on all three subsets, on their relation and interconnection, it searches for general rules among them. Then a description of individual subsets follows as well as an effort to delimit these subsets based on collected material analysis and accessible literature, or alternatively to continue dividing different types of these subsets. The focus is on first name variants, the final chapter outlines possible family name analysis as well. There are also different appendixes as a part of this thesis – individual subset variation lists and a questionnaire example.

Keywords: hypocoristic, nickname-proprium, nickname, antroponomastic, family name, first name

Obsah

SEZNAM ZKRATEK.....	9
ÚVOD	10
1 ANKETA A ZPRACOVÁNÍ DAT.....	13
2 ANTROPONYMA.....	15
2.1 Terminologie a zařazení do systému	15
2.2 Hypokoristika vs. přezdívky	18
2.3 Jazyková analýza	19
2.4 Onomaziologická analýza.....	20
3 HYPOKORISTIKA.....	22
3.1 Terminologie a rozdělení	23
3.2 Sufix a základová část HYP.....	24
3.3 Hypokoristika a cizí jazykový systém	27
4 PŘEZDÍVKOVÁ PROPRIA (PP)	29
4.1 Vymezení a vznik	29
4.2 Formy.....	30
4.3 Expresivita a sociální status.....	38
5 PŘEZDÍVKY	40
5.1 Vznik a vymezení	40
5.2 Klasifikace	41
5.3 Grafická stránka.....	45
5.4 Expresivita - rozbor	46
6 PŘÍKLAD ANALÝZY KONKRÉTNÍ MATÉRIE	48
7 PŘÍJMENÍ.....	52
7.1 Vznik a vymezení	52
7.2 Analýza	53
7.2.1 Zvláštní případy.....	55
7.3 Shrnutí.....	57
ZÁVĚR.....	58
BIBLIOGRAFIE	60

Seznam obrázků

Obrázek 1: Grafické znázornění struktury bionym	15
Obrázek 2: Schéma znázorňující vztah standardizovaných a nestandardizovaných antroponym	18
Obrázek 3: Vztah nestandardizovaných vlastních jmen k množině apelativ	19
Obrázek 4: Grafické znázornění přezdívek podle motivace	43
Obrázek 5: Grafické znázornění rozdělení přezdívek podle Pastyřika	44

Seznam tabulek

Tabulka 1: Počet variant k základu HYP, který je shodný se základem RJ	26
Tabulka 2: Počet variant k základu HYP, který je zkrácený oproti základu RJ	26
Tabulka 3: Počet variant k základu HYP, který je modifikován oproti základu RJ	26
Tabulka 4: PP – přípodobeniny k apelativům	32
Tabulka 5: PP – přípodobeniny k propriím	33
Tabulka 6: PP – rytmicko-rýmová onymická spojení	34
Tabulka 7: PP – determinální onymická spojení	34
Tabulka 8: PP – zkomoleniny	35
Tabulka 9: PP – ambimodality k přezdívám	36
Tabulka 10: PP – ambimodality k hypokoristikům	36
Tabulka 11: PP – zdvojená HYP, echo-spojení	37
Tabulka 12: Počet variant, kteří využívají konkrétní mluvčí v daném kontextu	39
Tabulka 13: Kačka a její varianty	48
Tabulka 14: Myška/Miška a její varianty	49
Tabulka 15: Počet variant od PŘJM, kteří využívají konkrétní mluvčí v daném kontextu	55

Seznam obrázků

Příloha A: Vzor ankety

Příloha B: Soupis hypokoristických podob se vzorci

Příloha C: Soupis přezdívkových proprií včetně analýzy

Příloha D: Soupis přezdívek včetně analýzy

Příloha E: Soupis obměn k příjmením včetně analýzy

Seznam zkratek

(abecední řazení)

- BP bakalářská práce
- HYP hypokoristika
- JPF jádrový propriální formant
- Kz konsonantická změna
- PP přezdívkové proprium
- PPF prefixální propriální formant
- PŘEZD přezdívka
- PŘJM příjmení
- RJ rodné jméno
- S sufix neutrální
- S₀ sufix nulový
- Sap sufix augmentativně-pejorativní
- Smd sufix meliorativně-deminutivní
- SMV slovotvorný modelový vzorec
- SPF sufixální propriální formant
- Vkz vokalicko-konsonantická změna
- Vz vokálová změna
- Z základ nezměněný a nezkrácený
- Zalt základ změněný/ alternativní
- Zzkrac základ nezměněný, zkrácený

Úvod

Množina antroponym je součástí našeho života. Každý se s ní denně setkáváme, aniž bychom si plně uvědomovali všechny aspekty, které s sebou nese. Zpravidla si neuvědomujeme její bohatost a rozmanitost, dokud nás na ní něco neupoutá. Ať už je to zvláštní způsob, kterým jsme byli právě osloveni, nebo náhlé „nutkání“ vymyslet a použít nějaké originální pojmenování. V komunikačním procesu neustále někoho oslovujeme a zároveň jsme sami oslovováni. Stále dokola vyjadřujeme těmito prostředky naši emocionalitu. Antroponyma jsou prostředky mluvené řeči, využívají veškerých prostředků hlasových – intonaci, pauzu, důraz, melodii. Jedna podoba může díky těmto prostředkům měnit svou obsahovou stránku.

S množinou nestandardizovaných podob antroponym jsem se setkala již ve své bakalářské práci. V ní byla v centru pozornosti hypokoristika – domácí podoby rodných jmen žáků na gymnáziu v jednom podkrkonošském městečku. Při rozboru jsem se seznámila s dalšími pojmy jako přezdívková propria, polyfunkční hypokoristika a další. A právě přezdívková propria mě velmi zaujala svou pestrostí a různorodostí. Na základě toho jsem se rozhodla podívat se na antroponyma z trochu komplexnějšího pohledu. K hypokoristikům jsem přibrala jako druhý protipól přezdívky. Provázanost a průchodnost tohoto systému je neskutečně bohatá, vše se navzájem ovlivňuje.

Ukázalo se, že s literaturou bude trochu problém. Hypokoristika jsem měla nastudovaná již z psaní bakalářské práce – tam mi byla hlavní oporou skvěle zpracovaná monografie *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině* Svatopluka Pastyřika, která přehledným a jasným způsobem shrnuje základní fakta o hypokoristikách. Krok za krokem vysvětluje a navádí studenta, jak napsat závěrečnou práci, podává mu jasné informace o této problematice z různých úhlů. Podobnou „bibli“ však přezdívky nemají. Zde byly jediným zdrojem články a referáty z konferencí, příp. v lingvistických časopisech. Bohužel tyto časopisy a sborníky nemají v žádné knihovně. Bylo potřeba více zapátrat a nechávat si posílat meziknihovní výpůjčky, jednou dokonce došlo i na osobní návštěvu knihovny Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR v Praze. Takto jsem se dostala k článkům Lumíra Klimeše, Miloslavy Knappové, Jaromíra Krško, příspěvkům z *Acta Onomastica*, starším vydáním *Zpravodaje místopisné komise ČSAV* a jiným materiálům. Dalším zdrojem byly úspěšně obhájené a na internetových stránkách

jiných vysokých škol vystavené závěrečné práce studentů, kteří zpracovávali podobné téma. Zde bylo možné najít další odbornou literaturu nebo třeba jen inspiraci pro práci se samotným sesbíraným materiálem.

Co se týká oblasti přezdívkových proprií, není zde žádná literatura, která by vysvětlovala nebo popisovala tento pojem. Myšlenku na přechodový pás mezi hypokoristiky a přezdívkami zformuloval Pastyřík už ve své *Studii*, ale nijak ji dál nerozpracoval. Literatura k příjmením se opírá hlavně o práce Josefa Beneše, v současnosti jsou to pak Miloslava Knappová, Dobrava Moldanová a další. Vedle odborných prací jsem využila obecné lingvistické příručky jako *Encyklopedický slovník češtiny* a první díl akademické *Mluvnice češtiny*.

Definování jednotlivých množin v této práci stojí na zpracování konkrétním sebraném materiálu. První kapitola se věnuje praktickému popisu zpracování tohoto materiálu. Informuje o povaze respondentů a anketě, která byla základem výzkumu. Dále se věnuje jednotlivým úpravám od nezařazení určitých pojmenování do dalšího zkoumání až po grafickou korekturu.

Druhá kapitola obecně seznamuje s množinou antroponym, jejím zařazením v systému onomastiky. Popisuje různé procesy, které tuto množinu dále propojují s jinými množinami, vysvětluje termíny potřebné pro pochopení této problematiky. Dále nastiňuje vztahy mezi dále zkoumanými sférami, konkrétně mezi hypokoristiky a přezdívkami, tyto pak dále dává do vztahu se standardizovanými proprii a apelativními výrazy. Na konci této kapitoly je teoreticky vysvětlena jazyková a onomaziologická analýza a ukázána na příkladu.

Ve třetí kapitole je úvod do oblasti hypokoristik, kde jsou jako pojem vymezeny, je popsán jejich vznik a předloženy různé klasifikace. Rozebírám zde slovtvorné prostředky – základovou a sufixální část – nejprve z teoretického hlediska. Tato hlediska pak konfrontuji s výsledky šetření. Závěrem této kapitoly jsem analyzovala podoby, u nichž došlo k ovlivnění nedomácím jazykovým systémem.

Jedním z cílů této práce byla klasifikace přechodového pásu mezi hypokoristiky a přezdívkami. Výsledky tohoto šetření jsou prezentovány v kapitole čtvrté, která se zabývá tzv. přezdívkovými proprii. Je zde snaha vymezit tento pojem oproti

hypokoristikům a přezdívám, které mají být jeho hraničními pásy. Velkou část věnuji zejména různým formám, v nichž se můžou přezdívková propria vyskytovat. Každou formu důkladně popisuji a dokládám na konkrétním materiálu, který následně analyzuji. Na konec pak ještě přikládám zmínku o expresivitě a sociálních rolích, jež zastávají přezdívková propria v komunikaci.

Pátá kapitola se týká druhého hraničního pásu – přezdivek. Za pomoci odborné literatury předkládám definici a různé klasifikace přezdívek podle úhlu pohledu. Část kapitoly pak věnuji grafickému zpracování přezdívek a závěrečnou část analýze expresivity na konkrétním materiálu.

Po čtyřech spíše teoreticky zaměřených kapitolách připojuji příklad analýzy provedené na konkrétním onymickém materiálu. Pro tento účel jsem si vybrala dvě varianty jmen, která jsou problémová, co se rozdělení i grafického zpracování týče. Na nich se pokouším demonstrovat, jakým dalším způsobem je možné provést analýzu.

Poslední kapitola se zabývá příjmeními. Zkoumá, zda struktura popsaná v předchozích kapitolách na rodných jménech, by se dala najít i v oblasti příjmeních. Rozpracovává konkrétní materiál a provádí komplexní jazykovou analýzu. Závěrem vyděluje a popisuje zvláštní obměny a shrnuje poznatky z analýzy.

Součástí práce jsou také přílohy. První přílohou je vzor použité ankety, další jsou soupisy všech obměn z jednotlivých podmnožin včetně provedených analýz. Tyto přílohy mohou poskytnout jednak inspiraci pro jiná zpracování, jednak ukážou rozmanitost komplexní onomastické analýzy, příp. také mohou poskytnout konkrétní data připravená pro další zpracování.

1 Anketa a zpracování dat

Ve výzkumu jsem použila data ze dvou zdrojů. Prvně jsem data získala na podzim v roce 2010 na Gymnáziu ve Vrchlabí v rámci výzkumu hypokoristik k BP klasickým vyplňováním dotazníku, druhým zdrojem byl elektronický dotazník rozeslaný na sociální síti Facebook do různých skupin studentů Univerzity Hradec Králové. Oba dotazníky jsou uvedené v Příloze A – Vzory použitých dotazníků. Dotazníky se liší v úvodní části. Ve starším dotazníku použitém na škole se navíc vyplňovala třída a datum. V novém dotazníku jsem místo obce zadala pouze kraj a místo data narození respondenti vyplňovali přímo věk. Dalším důležitým rozdílem byla forma – starší dotazník jsem rozdávala na hodině, kde ho žáci ručně vyplňovali, novější byl vytvořen elektronicky pomocí online tvorby formulářů společnosti Google¹. Výsledky se pak automaticky vygenerovaly do excelovské tabulky. Tento způsob měl velkou výhodu – ušetřil čas strávený nad přepisem dat do počítače a také zamezil chybám z nečitelnosti.

Celkem odpovědělo 193 respondentů ve věku od 11 do 44 let, z toho 62 respondentů a 131 respondentek. Dotazovaní byli z následujících krajů (řazeno dle počtu dotázaných): Královéhradecký, Liberecký, Středočeský, Vysočina, Pardubický, Ústecký, Olomoucký, Plzeňský, Praha, Moravskoslezský. Výsledky přinesly celkem 673 podob k 83 různým RJ. Dvě jména včetně veškerých podob musela být vyřazena. Hang není domácí rodné jméno a Jára není oficiální podoba rodného jména. Dále byli odstraněni všichni, kteří neuvedli příjmení (byla to povinná položka, výzkum zaznamenával také varianty od příjmení), celkem jich bylo 8, z toho 2 RJ nikdo jiný neměl (Zuzana a Milan). K dalšímu rozboru bylo připuštěno 79 rozdílných RJ.

Ze zbylých variant se následně odstranily nadávky, oslovení příbuzenským vztahem (synu, dceru, bratře, sestro), oslovení vlastním RJ nebo příjmením. Po tomto kroku zbylo 651 obměn, která jsem nejprve musela graficky sjednotit. To znamenalo sjednotit psaní i/y v koncovkách i uprostřed slov, došlo k odstranění dvou stejných za sebou jdoucích písmen v prostředcích slov, u jednoho oslovení bylo potřeba opravit velké

¹ Formulář byl online na adrese:
https://docs.google.com/forms/d/1wtMqjvVkuzEk1jO4gzD2FhO4iwbSWZ4Y6LzMx8_YzXM/edit

písmeno na začátku oslovení, upravit anglické názvy. Konkrétně se jednalo o tyto varianty:

Darling -> Darlink, Dave -> Dejv, EF -> Ev, Enie -> Ený, Francesco -> Frančesko, Honey -> Hany, Johnny -> Džony, Jarry -> Jary, Kether -> Keter, Klári -> Kláry, Laury -> Lauri, Nell -> Nel, Nicol -> Nikol, Nicolka -> Nikolka, profesor -> Profesor, Rozza -> Roza, Sári -> Sáry, Teriii -> Terí, Stanley -> Stenli.

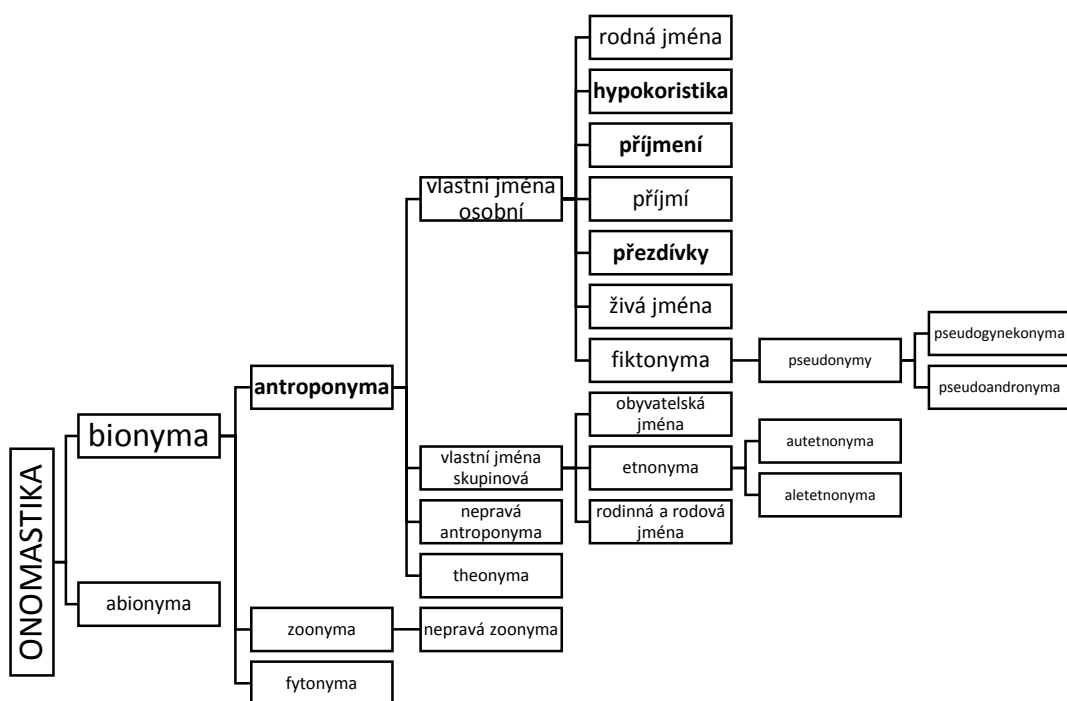
K onomastické analýze (jak je popsána v kapitole Antroponyma) poté přistoupilo celkem 646 variant, která jsem nejprve rozdělila na HYP a varianty od PŘJM, poté jsem stanovovala hranice mezi PP a PŘEZD. Na konec bylo vyčleněno 455 hypokoristik, 69 přezdívkových proprií, 57 přezdivek a 65 variant od příjmeních.

2 Antroponyma

Každý z nás při narození získává rodné jméno a příjmení. To jsou oficiální údaje, kterými se celý život prokazuje. Ženy mají tu (ne)výhodu, že díky svatebnímu obřadu mohou změnit alespoň příjmení. Samozřejmě existují i různé jiné možnosti změnit si křestní jméno. Jde to buď oficiální cestou přes matriku, nebo se člověk může nechat oslovovat jinak. Antroponyma nabízí různé možnosti a formy oslovení.

2.1 Terminologie a zařazení do systému

„ANTROPONYMUM Vlastní jméno jednotlivého člověka (vlastní jméno osobní) n. skupiny lidí (skupinové antroponymum).“² Zařazení antroponym do struktury onomastiky, vědy zkoumající vlastní jména, je na obrázku č. 1 (tučně jsou zvýrazněny i další submnožiny zkoumání v této práci)³.

Obrázek 1: Grafické znázornění struktury bionym

² KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. *Encyklopedický slovník češtiny*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. ISBN 80-7106-484-X, str. 42, heslo ANTROPONYMUM.

³ upraveno podle PASTYŘÍK, Svatopluk. *Rukověť pro onomastické semináře*. lide.uhk.cz: učitel PDF: Pastyřík, Svatopluk. lide.uhk.cz. [Online] [Citace: 5. květen 2016] <http://lide.uhk.cz/pdf/ucitel/pastysv1/Slovníček%20k%20Rukověti.pdf>, str. 23–24, heslo TŘÍDĚNÍ VLASTNÍCH JMEN.

Onomastika se též zabývá tzv. abionymy – vlastními jmény neživých jevů a objektů, která mají také své dělení. V této práci však nejsou v centru pozornosti, proto není potřeba je dále rozvádět.⁴ Hlavní zájem antroponym zkoumá oslovování člověka a všechny možné způsoby jak ho pojmenovat, ať už vycházející z okolí (jak ho okolní lidé osloví) nebo z vlastní iniciativy (jak sám sebe prezentuje).

Není však možné si představovat, že hranice mezi vlastními jmény (propriální sférou) a obecnými jmény (apelativy) je přesně a jasně vytyčená. „Nedostatok pevných hraníc medzi týmito dvoma vrstvami slovnej zásoby podmieňujú v prvom rade prebiehajúce procesy onymizácie (A [apelativa] -> P [propria]) a apelativizácie (P -> A); okrem toho existujú medzi apelatívami a vlastnými menami prechodné vrstvy, t. j. skupiny substantív, pri ktorých sa niektoré znaky vlastných mien a niektoré znaky apelatív dosť výrazne nepolarizovali.“⁵ Obě sféry se ovlivňují především v oblasti slovtvorných prostředků. Je celkem jedno, jestli se budeme bavit o velké skupině antroponym, nebo o specifické skupině přezdívek. Hranice jsou velmi vágní a propustné.

Existují však určitá kritéria, která jsou společná všem propriím. Blanár je ve svém referátu určuje tři:

- (1) „vlastné meno je vždy určité, a preto sa nemôže podstatnejšie obmedziť restriktívnou vzťahnou vetou;
- (2) pri vlastnom mene sa neuplatňuje protiklad singulár – plurál; vzhľadom na počítateľnosť je neutrálne;
- (3) vlastné meno nepozná determinatívny protiklad.“⁶

To vše souvisí mimo jiné i s funkcí, jakou antroponymum ve větě plní. Použitím určitého propria vždy chceme něco sdělit, není užito jen náhodou. Jaké jazykové prostředky vybereme, do jaké podmnožiny sáhneme a další aspekty s sebou často nesou

⁴ K tomu více PASTYŘÍK, Svatopluk. *Rukověť pro onomastické semináře*. lide.uhk.cz: učitel PDF:

Pastyřík, Svatopluk. lide.uhk.cz. [Online] [Citace: 5. květen 2016]

<http://lide.uhk.cz/pdf/ucitel/pastysv1/Slovníček%20k%20Rukověti.pdf>, str. 23 - 25, heslo TŘÍDĚNÍ VLASTNÍCH JMEN, příp. další hesla pro vysvětlení jednotlivých pojmů.

⁵ BLANÁR, Vincent. Medzi apelatívami a vlastným menom. In. *12. slovenská onomastická konferencia a 6. seminár „Onomastika a škola“*: Prešov 25. – 26. októbra 1995, zborník referátov. Prešov: Pedagogická fakulta UPJŠ, 1996. ISBN 80-88885-04-3, str. 13.

⁶ BLANÁR, Vincent. Medzi apelatívami a vlastným menom. In. *12. slovenská onomastická konferencia a 6. seminár „Onomastika a škola“*: Prešov 25. – 26. októbra 1995, zborník referátov. Prešov: Pedagogická fakulta UPJŠ, 1996. ISBN 80-88885-04-3, str. 19.

i mimolingvistické informace. Vlastní jméno tak může mít ve větě hned několik funkcí naráz:

1. funkce nominační, individualizovaná, diferenciativní (potřeba odlišit a pojmenovat jednotlivce),
 - a. funkce deiktická (potřeba odkázat na denotát),
 - b. funkce apelová (potřeba oslovit),
2. funkce asociační, evokační, konotativní (potřeba odkázat na reálné prvky),
 - a. ideologická funkce (odkaz na určité symboly, mýty apod.),
3. funkce sociálně klasifikující (potřeba vymežit místo v societě),
4. funkce deskriptivní, charakterizující (potřeba popsat někoho),
5. funkce expresivní, emocionální, psychologická (potřeba vyjádřit emocionalitu a vztah).⁷

Dalším pojmem je onymický příznak: „PŘÍZNAK ONYMICKÝ (příznak propriální) souhrnné pojmenování pro rozlišující znak, jímž se na obecné úrovni odlišuje třída vlastních jmen (propria) od apelativ (obecně onymický příznak) a v rámci vlastních jmen jednotlivá propria a jejich hierarchicky uspořádané soubory mezi sebou navzájem (druhově specifikující onymické příznaky).“⁸ Tyto onymické příznaky jsou hlavním tématem této práce, konkrétně v oblasti propria, která se dá „ohraničit“ HYP a PŘEZD. Důležitá bude zaměřenost na „druhově specifikující o.p. [onymické příznaky] jsou této funkci [funkci obecně vymežující propria jako třídu] podřízeny a podle různého stupně abstrakce hierarchicky uspořádány. K nejdůležitějším specifikujícím o.p. patří: konkrétní třída propria (antroponyma, toponyma atd.) – motivační/vztahové modely – strukturní/slovotvorné modely a typy (zahrnující základy i formanty) – konkrétní propria – jejich sociální a prestižní příznaky, jako neutrálnost, expresivita atd.“⁹ Vše se dá shrnout do otázek typu: Jaký je vztah mezi HYP a PŘEZD a co je konkrétně odlišuje?

⁷ KNAPPOVÁ, Miloslava. K funkčnímu pojetí vlastních jmen. In: *Slovo a slovesnost: časopis pro otázky teorie a kultury jazyka*. 1992, Sv. XLIII. Praha: Melantrich, 1935-. ISSN 0037-7031, str. 212–213.

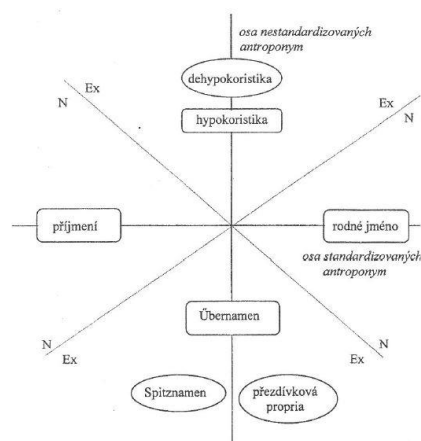
⁸ KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. Encyklopedický slovník češtiny. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. Encyklopedický slovník češtiny. ISBN 80-7106-484-X, str. 360, heslo PŘÍZNAK ONYMICKÝ.

⁹ Tamtéž

2.2 Hypokoristika vs. přezdívky

Vztah mezi těmito dvěma množinami není dosud pevně určena, ačkoli k oběma existují definice a snahy o vymezení. Co je možné s určitostí říci, je fakt, že se jedná o nestandardizované podoby antroponym. Dále je také možné definovat jejich protipól – jsou jimi standardizovaná vlastní jména osob, tj. rodné jméno a příjmení. Avšak ani mezi skupinou standardizovaných a nestandardizovaných antroponym není možné udělat tlustou čáru. Jako příklad uvedu pojem formální hypokoristikum - „Formální hypokoristikum je citově neutrální vlastní jméno formou shodné s hypokoristikem.“¹⁰ Jak bylo naznačeno ve vztahu mezi propriální a apelativní formou, i mezi oficiálními a neoficiálními způsoby oslovení probíhá „výměna“, např. ve formě dehypokorizace. Proces, kdy se určitá hypokoristická podoba stává rodným jménem oficiálně uznaným a zapsaným na matrice a v rodném listu jednotlivce. Řečeno na obecnější úrovni – neoficiální způsob oslovení se stane za určitých podmínek oficiálním.¹¹

Pastyřík naznačil určité vztahy mezi čtyřmi jmenovanými množinami, tj. hypokoristiky, přezdívkami na jedné ose a příjmeními a rodnými jmény na ose druhé, na schématu (viz obrázek č. 2). N značí neutralitu, Ex expresivitu. Úbernamen se dá považovat za množinu přezdívek, Spitznamen a přezdívková propria hodnotí jako typy.

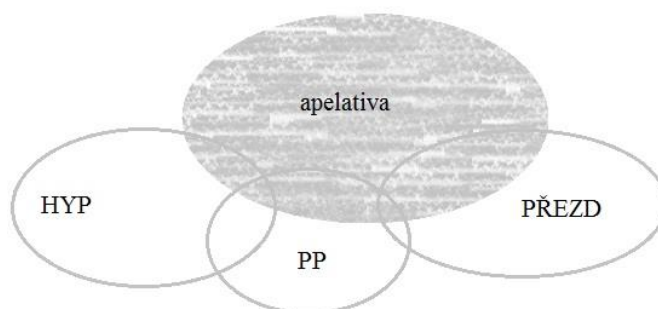
Obrázek 2: Schéma znázorňující vztah standardizovaných a nestandardizovaných antroponym (zdroj: PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*, 2003, str. 123)

¹⁰ KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. *Encyklopedický slovník češtiny*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. ISBN 80-7106-484-X, str. 172, heslo HYPOKORISTIKON.

¹¹ k tomu více KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude Vaše dítě jmenovat?* Praha: Academia, 2006. ISBN 80-200-1349-0.

Hranice mezi HYP a PŘEZD je vágní a propustná, dala by se přirovnat k „hranici“ mezi písčnou pláží a trávníkem. Stejně jako semínka trávy se dokáží uchytit (za určitých podmínek) i v písku, tak i písčná zrníčka nalezneme mezi travnatými trsy. S určitou mírou „jistoty“ je možné dokonce říct, že by se dal vymezit i meziprostor, kde koexistují obě substance. Stejně tak je tomu i s množinou přezdivek a hypokoristik. Avšak jako ne všechny druhy trav si dokáží poradit s písčítým povrchem, tak i v rámci meziprostoru jsou jisté druhy a typy oslovení, která se vyskytují častěji a která mají určitou funkci. V této práci je budu nazývat přezdívkovými proprii (PP). Zde upozorňuji, že termín PP je odlišně vymezen od pojmu, jak na něj nahlíží Pastyřík.¹²

Ačkoliv je tématem oblast vlastních jmen, je potřeba stále počítat s „všudypřítomnými“ apelativy. Jak je vidět na obrázku č. 3, je hranice mezi nestandardizovanými proprii a apelativy místy těžko rozpoznatelná. Je možné si také všimnout, jakou plochu zhruba zabírá v jednotlivých množinách – skupina PŘEZD je nejvíce ovlivněna apelativní tvorbou, naopak hypokoristika jsou více svébytnou sférou.

Obrázek 3: Vztah nestandardizovaných vlastních jmen k množině apelativ

2.3 Jazyková analýza

Antroponyma jsou díky své originalitě, bohatosti a dostupnosti skvělý materiál na jazykový rozbor. Pastyřík doporučuje zkoumat následující jazykové roviny:

- lexikální hledisko,
- slovtvorné hledisko,

¹² PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 82.

- gramatické hledisko,
 - morfologické hledisko,
 - syntaktické hledisko,
- fonologické hledisko.¹³

V této práci jsem se snažila zohlednit všechny výše uvedené aspekty. Nicméně některé záležitosti hlavně u HYP jsem již analyzovala ve své BP¹⁴. Různí autoři analyzují svůj materiál často podle vlastního hlediska, je tedy potřeba počítat i s maličko odlišnými výsledky, které mohou být způsobeny např. jiným zpracováním. Např. Knappová analyzuje oslovení Květák pro Květu, kdy je tento tvar „odvozen mužskou příponou –ák, přičemž vzniká tvar homonymní s obecným označením květák, tj. označením druhu zeleniny.“¹⁵ Dále uvádí dva způsoby, jak tento typ variant může vznikat:

„7.1. Výchozí jméno se přetváří, deformuje se jeho hláskový sklad, obvykle spojení s derivací. Výsledný tvar bývá homonymní s apelativy, aniž by ovšem přezdívkové apelativum mělo k pojmenovávané osobě nějaký bližší vztah, (...), popř. i s jinými proprii (...)

7.2. Jde o hravé rýmování, při němž se k základní či hypokoristické podobě jména přiřazuje takový rým, jehož výsledkem může (ale nemusí) být rovněž plnovýznamové apelativum (...)¹⁶

Toto byl jeden z možných způsobů rozboru. Oslovení Květák se však dá analyzovat i podle postoje mluvčího, koho charakterizuje, co vůbec potřebuje oslovením docílit. Tento způsob se dá označit jako onomaziologická analýza.

2.4 Onomaziologická analýza

Jak poznamenává Pastyřík, tento způsob není na školách až tak běžný, proto přikládá podrobný „návod“, čeho si při sběru materiálu všimát. Tento rozbor se prolíná

¹³ Tamtéž, str. 119.

¹⁴ BAJEROVÁ, Michaela. *Hypokoristické podoby rodných jmen žáků ve Vrchlabí*. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, 2013. Vedoucí práce doc. PhDr. Svatopluk Pastyřík, Ph.D., BP.

¹⁵ KNAPPOVÁ, Miloslava. K proměnám systému hypokoristik. In. *Onomastické práce, svazek 4, sborník rozprav k sedmdesátým narozeninám univ. prof. Ivana Lutterera, CSc.* Praha: Ústav pro jazyk český AV ČR, 2000. ISBN 80-901673-9-X, str. 214–215.

¹⁶ Tamtéž.

s jazykovou stránkou jednotlivých variant s mimojazykovými skutečnostmi. Tento „návod se skládá ze čtyř bodů:

- sociologické hledisko (socioonomastické),
- psychologické hledisko (psychoonomastické),
- komunikační hledisko,
- onomastické hledisko.¹⁷

Jako příklad si vezmu výše zmíněný „Květák“ a uměle ho včlením do určité situace. Pojmenovávatelem byl např. otec, který tuto variantu používal v situacích vyjadřujících zlost. Jelikož se pojmenováváný jmenuje rodným jménem Květa a je ženského pohlaví, je tato varianta příznaková díky mužskému sufixu. Stejnou variantu pak použili např. sourozenci ve stejném situačním kontextu, tedy v situaci vyjadřující zlost, zlobu. Je tedy předpoklad, že příbuzní se v rámci nejužší rodiny nechávají inspirovat, tzn., je možné predikovat užší vztahy v rodině. Označení Květák bude tzv. přezdívkové proprium, konkrétně přípodobenina k apelativům.

Pastyřík také poukazuje na možnost podobné analýzy i v rámci různých, klidně i nepříbuzných, jazykových systémů.¹⁸

¹⁷ PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 118.

¹⁸ Tamtéž, str. 120.

3 Hypokoristika

Jedna z definic popisuje HYP jako „v č. [české] lingvistické tradici domácké, popř. mazlivé, zdobnělé apod. obměny neutrálních, oficiálních vlastních jmen, zřídka apelativ v důvěrném (rodinném, přátelském atd.) prostředí. Nově je h. [hypokoristikum] chápáno širě a definováno jako expresivní obměna neutrálního jména (tj. vlastního jména i apelativa) v neoficiálním prostředí (...).“¹⁹

V poslední době se HYP dává větší prostor při zkoumání. Je to mimo jiné i jejich komplexností. Nejde totiž jenom o jakési oslovení, HYP totiž:

- a) souvisí s každodenní skutečností a realitou,
- b) jsou úzce spjata s psychickými a sociálními faktory, a tím dávají nahlédnout do těchto aspektů jednotlivce, potažmo společnosti,
- c) nejvíce podléhají jazykové dynamice v čase,
- d) jsou součástí systému díky propojenosti s dalšími složkami propriální i apelativní tvorby – odpovídají de Saussurovu pohledu na jazyk jako systém,
- e) díky propojení s psychickými a sociálními faktory dává možnost interdisciplinárně propojovat metody a formy práce v oblasti vědy, stejně jako využití různých poznatků.²⁰

To vše z nich dělá skvělý materiál, snadno dostupný a vděčný. Jak dále dodává Pastyřík, „navíc jsou však ale hypokoristika svou formou nespisovnými (ba často i slangovými) prostředky (...).“²¹ K tomu je ještě potřeba přičíst, že některé varianty budou nést i stopy dialektu.²² Jsou také výborným materiálem pro výuku českého jazyka. Jednak právě díky snadné dostupnosti tím, že se dotýkají každého z nás, ať už jako pojmenovávatele, nebo jako pojmenovávaného. Dobrý češtinář by toho mohl využít a podpořit v žácích cit pro jazyk a pro jazykovou hru. Další nespornou výhodou této

¹⁹ KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. Encyklopedický slovník češtiny. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. Encyklopedický slovník češtiny. ISBN 80-7106-484-X, str. 172.

²⁰ PASTYŘÍK, Svatopluk. Hypokoristika jako osobitý druh antroponym. In: *Acta onomastika*. Ročník XLVII. Praha: Ústav pro jazyk český AV ČR, 2006. ISSN 1211-4413, ISBN 80-86496-34-1, str. 393.

²¹ Tamtéž, str. 392.

²² K tomuto tématu např. KOBLÍŽEK, Vladimír. Hypokoristické podoby rodných jmen ovlivněné dialektem podkrkonošské oblasti. In: *Onymické systémy v regionech: sborník příspěvků z 5. semináře "Onomastika a škola", konaného 12.–14. ledna 1993 v Hradci Králové: seminář*. Hradec Králové: Gaudeamus, 1995. ISBN 80-7041-349-2. str. 83

množiny antroponym je fakt, že se na nich dá ukázat velké množství „učebnicové látky“ – zvukovou a pravopisnou stránkou počínaje, slovtvorbou a syntaxí konče.

3.1 Terminologie a rozdělení

Terminologický problém je vždy záležitostí povahy textu. Ve své BP²³ jsem se zaměřila na vnitřní strukturu HYP, k tomu byla volena i určitá terminologie. Tato práce je spíše o představení této množiny a ukázání jejích možností.

HYP jako předmět vědeckého bádání s sebou nese i potřebu správné formulace. Existují určité pojmy, které se mohou na první pohled podobat a které je potřeba od sebe správně oddělit. „Mluvíme-li (...) o hypokoristických podobách, máme na mysli rezultáty onomaziologických procesů. Užíváme-li výrazu hypokoristická obměna, máme naopak na mysli strukturu, poněvadž chceme postihnout znaky formální uspořádanosti. (Tento výraz je pak de facto identický s tradičním označením varianta). (...) uplatňujeme také výraz hypokoristická varieta, jímž rozumíme jen výseč hypokoristické matérie, která se vztahuje ke konkrétnímu (...) standardizovanému jménu.“²⁴

Pastyřík pak rozlišuje několik druhů HYP podle jejich obsahu:

„Hypokoristikon dysfemické

neobvyklá a drsnější hypokoristická varianta rodného jména užitá místo deminutivní-meliorativního hypokoristika. (...)

Hypokoristikon hybridní

hypokoristická obměna rodného jména vzniklá složením z prvků různých jazyků. (...)

Hypokoristikon nářeční

obměna standardizovaného vlastního jména s patrnými znaky dialektu. (...)

²³ BAJEROVÁ, Michaela. *Hypokoristické podoby rodných jmen žáků ve Vrchlabí*. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, 2013. Vedoucí práce doc. PhDr. Svatopluk Pastyřík, Ph.D., BP.

²⁴ PASTYŘÍK, Svatopluk. Hypokoristika jako osobitý druh antroponym. In: *Acta onomastika*. Ročník XLVII. Praha: Ústav pro jazyk český AV ČR, 2006. ISSN 1211-4413, ISBN 80-86496-34-1, str. 394.

Hypokoristikon polyonymické

identická homonymní hypokoristická obměna standardizovaného rodného jména, která může patřit k několika výchozím standardizovaným jménům. (...)

Hypokoristikon rodinné

expresivní obměna (vesměs deminutivní-meliorativní) současného standardizovaného vlastního jména, která vznikla nebo se užívá v rodinném prostředí. (...)

Hypokoristikon sociabilní

expresivní obměna současného standardizovaného rodného jména, která vznikla a užívá se ve společenských komunitách vně rodiny. (...)²⁵

HYP pak můžeme zařazovat dále do různých skupin. Nejčastější je dělení podle expresivity na (a) neutrální, (b) meliorativní (mazlivá) a (c) augmentativní (zveličující).²⁶ Avšak i zde existuje určitá vágnost a prostupnost. Tyto tři skupiny jsou determinovány určitými sufixy, které však mohou např. díky ironii změnit expresivní nádech daného HYP a posunout ho tak do jiné skupiny.

3.2 Sufix a základová část HYP

Níže je seznam sufixů, které uvádí Knappová. Neuvádí však, zda se jedná o neutrální, meliorativní nebo augmentativní přípony.

Mužská: -a, -áček, -ál, -an, -áš, -cek, -ča, -čus, -da, -ek, -eš, -i/-y, -í, -ič, -íček, -ík, -in, -inák, -ínek, -ja, -ky, -na, -(k)o, -os, -oš, -ouš, -oušek, -s, -sa -š, -ša, -ur(a), -us, -uš, -ys.

Ženská: -a, -ča, -če/-či, -da, -ečka, -ena, -enda, -i/-í/-y, -ice, -(n)ice, -(i)čka, -ina, -inka, -ita, -izna, -ja, -ka, -ky, -la, -na, -oška, -(ň)oura, -u, -ucha, -ul(k)a, -ule, -una, -(u)nda, -unice, -unka, -uš(e), -(u)ša, -ušice, -uška, -ynice,

²⁵ PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 121–122

²⁶ Viz např. KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. *Encyklopedický slovník češtiny*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. Encyklopedický slovník češtiny. ISBN 80-7106-484-X, str. 172, heslo HYPOKORISTIKON.

Obourodá: -(č)ula, -uš(k)a, -inda, -če, -rle, -ák, -ík/-ik/-yk, -ýsek/-íšek, -(á)ček, -our, -ouch, -oušek, -onek, -ys, -ista.²⁷

Některé přípony z výše uvedeného seznamu se v mém výzkumu také objevily, přípony navíc uvádím v následujícím seznamu (tučně jsou znázorněny ty, které jsou v původním seznamu výše označeny jako obourodá, podtržené jsou navíc):

Mužská: nulový sufix, -**ák**, -ánek, -as, -ásek, -ášek -átko, -d'a, -eček, **-ik**, -k, -ka, -nek, -ule.

Ženská: nulový sufix, -áč **-áček**, **-ák**, -ana, -ánek, -ásek, -átko, -čule, -ek, -enka, -iáš, **-ik/ -ík**, -ína, -iňák, -inečka, -ínka, **-ísek**, -k, -ňáček, -ňák, -nečka, -nka, -oš, -ouš, -oušák, **-oušek**, -ů, -uják, -ujánek, -ul, -ulína, -us, -ušák, -ý, -yna.

Z tohoto je vidět, že systém sufixů je velmi bohatý a nejen, že nedodrжуje genderovou platnost nositele, ale ještě využívá možnosti středního rodu (sufix -átko). Ve všech třech případech (Domčátko, Kačátko a Tomátko) se pak jedná o meliorativní-deminutivní použití. Tento sufix se v apelativní tvorbě používá pro názvy mláďat.

Vedle odvozování v oblasti přípon je možné se setkat též s dalšími postupy – zkracování, přizpůsobování, osamostatňování části složeného propria a zdvojování. Všechny tyto postupy jsem podrobněji probírala v bakalářské práci, stejně tak je v příloze uveden i seznam sufixů včetně jejich expresivního zabarvení.²⁸

Kromě sufixální části je nutné se při rozboru zaměřit také na základovou část. V zásadě se jedná o tři možné případy:

- (a) základ HYP je shodný se základem RJ (Z),
- (b) základ HYP je zredukovaný oproti základu RJ (Zzkrac),
- (c) základ HYP je nějakým způsobem modifikovaný oproti základu RJ (Zalt).

²⁷ KNAPPOVÁ, Miloslava. K proměnám systému hypokoristik. In. *Onomastické práce, svazek 4, sborník rozprav k sedmdesátým narozeninám univ. prof. Ivana Lutterera, CSc.* Praha: Ústav pro jazyk český AV ČR, 2000. ISBN 80-901673-9-X, str. 211–212.

²⁸ BAJEROVÁ, Michaela. *Hypokoristické podoby rodných jmen žáků ve Vrchlabí.* Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, 2013. Vedoucí práce doc. PhDr. Svatopluk Pastyřík, Ph.D., BP, str. 23–27.

Níže jsou uvedeny tři tabulky. Každá z nich uvádí počet obměn, které se pojí s určitým typem sufixu (S = sufix neutrální, S₀ = sufix nulový, Sap = sufix augmentativní-pejorativní, Smd = sufix meliorativní-deminutivní). Použité příklady jsou z provedené ankety.

Tabulka 1: Počet variant k základu HYP, který je shodný se základem RJ

Z + S (Honza)	33
Z + S₀ (Ivet)	11
Z + Sap (Hanice)	25
Z + Smd (Johanka)	50
Celkem:	122

Tabulka 2: Počet variant k základu HYP, který je zkrácený oproti základu RJ

Zzkrac + S (Danda)	87
Zzkrac + S₀ (Kristý)	6
Zzkrac + Sap (Barušák)	18
Zzkrac + Smd (Elinka)	46
Celkem:	157

Tabulka 3: Počet variant k základu HYP, který je modifikován oproti základu RJ

Zalt + S (Marťa)	82
Zalt + S₀ (Jen)	6
Zalt + Sap (Lauřina)	16
Zalt + Smd (Vojtule)	51
Celkem:	155

Nejčastější položky jsou označeny tučně. Nejvíce se tedy používá zkrácený základ s neutrálním sufixem (celkový počet obměn je 87). Dalším je alternativní základ opět s neutrálním sufixem (82). Celkové rozložení jednotlivých základů je vyrovnané, stejně jako citové zbarvení jednotlivých základů – žádný základ nepřevažuje při tvorbě meliorativních HYP, stejně jako při tvorbě pejorativ, či augmentativ. Výraznější rozdíl je pouze při používání základu s neutrálním sufixem – zkrácené a alternativní základy převyšují více než dvojnásobně.

Nejčastějším HYP je dvouslabičná obměna se zkráceným nezměněným základem a neutrálním sufixem (-ča), je vytvořená příponovým odvozováním a zkrácením a není jakýmkoliv způsobem příznaková²⁹.

K uvedenému sufixu -ča se vztahuje jeden zajímavý postřeh: „Z prostředků, které se uplatňují pouze a jedině v oblasti slovotvorného antroponymického systému a v oblasti apelativ nejsou zastoupeny, je to např. -ča, která má speciální sémantický antroponymický význam, tj. odvozují se jí ženská, ojediněle mužská hypokoristika expresivního zbarvení, (...); od onym začíná -ča pronikat i k apelativům: mamka – mamča, babička – babča.“³⁰ V mém výzkumu zde byla odvozena pouze dvě mužská HYP – Davča a Gabča.

3.3 Hypokoristika a cizí jazykový systém

Hypokoristický systém je velmi dynamický a v rámci slovotvorby se neomezuje jenom na prostředky domácího jazyka. „Vzájemně interakční proces mezi domácím a cizím jazykem/cizími jazyky může mít v závislosti na cizojazyčném ovlivňování komunikace v domácím jazyce následující podoby:

- (a) domácí pojmenovávací repertoár je rozšiřován o cizojazyčná antroponyma (je celkem jedno, zda jsou použita v neutrální, úřední podobě RJ či v podobě HYP): Majkl, Mišel, Džejn;
- (b) k domácí, event. zdomácnělé antroponymické bázi je připojen cizojazyčný sufix (Simonides, Zuzino);

²⁹ Jako příznaková jsou označena slova, která neodpovídají přirozenému rodu a/nebo se skloňují podle jiného vzoru (např. jarní, město, kuře apod.)

³⁰ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Rodné jméno v jazyce a společnosti*. Praha: Academia, 1989. ISBN 80-200-0167-0 str. 29.

(c) cizojazyčná antroponyma jsou doplněna českými slovotvornými elementy kvůli snazšímu začlenění antroponym do českého jazykového systému (Beatka – Beatrix, Miriamča – Miriam, Rendik – René).³¹

Tato oblast nejvíce prochází grafickou úpravou. Respondenti se snaží dodržet pravopis dané země (pokud využívá latinku), avšak pro účely onomastického zkoumání je toto zcela nevyhovující.³² V sesbíraném materiálu je nejčastěji užíváno pojmenování inspirované angličtinou (17), následuje „románský styl“ (italština, španělština) – 10 variant, němčina – 5 variant a nakonec ruština – 2 varianty. 14x byly tyto varianty použity v neutrálním kontextu, 5x v pozitivním, 7x v negativním, 2x ve všech situacích zároveň, 2x zároveň v neutrální a negativní, 5x zároveň v neutrální a pozitivní. Zajímavé je i rozvrstvení jazyků v rámci expresivity: angličtina – 13x neutrální, 6x pozitivní, 1x negativní; němčina – ve všech situacích má po dvou variantách; románský styl – 3x neutrální, 2x pozitivní, 5x negativní; ruština – 1x neutrální, 1x nezařazeno. Závěry se z těchto čísel nedají dělat nijak převratné, na to je těchto dat příliš málo. Napadá mě tak pouze otázka na případné jiné šetření – nesou tyto cizojazyčné obměny nějaké mimojazykové, společenské informace o národu?

³¹ PASTYŘÍK, Svatopluk. O přejímání vlastních jmen. In: *Češtinář*. Hradec Králové: 2001-2002, roč. 12, č. 1. ISSN 1211-6874, str. 4–5.

³² K tomu blíže viz PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 61–64.

4 Přezdívková propria

V anketě se vyskytlo celkem 68 podob, která jsem označila jako přezdívková propria. Co ale toto označení vůbec znamená? Jak pravděpodobně vznikají? Jaké mohou mít formy? Vystává spousta dalších otázek. Na některé se hledají odpovědi složitěji, na některé otázky jsem nenašla odpovědi vůbec, někde byl výsledek jasný už z prvního pohledu, jinde bylo potřeba se trochu zamyslet nebo se podívat z jiného úhlu.

4.1 Vymezení a vznik

Tento pojem používá Pastyřík³³ pro označení podmnožiny v rámci přezdívek. Neuvádí však žádné vymezení nebo definici, pouze naznačuje další dělení do skupin. Domnívám se však, že se jedná o ono přechodové pásmo mezi HYP a přezdívkami jako takovými. Již ve své bakalářské práci³⁴ jsem naznačila vymezení tohoto pojmu propojením definic HYP a PŘEZD.

PP se od množiny HYP vymezují charakterizačním příznakem, stále si ale zachovávají určitou hláskovou podobnost s RJ. Tím se odlišují od PŘEZD. Hlásková podobnost může být i třeba jedno písmeno. Pastyřík uvádí, že „volba konkrétního HYP [je] výsledkem pojmenovávacího procesu (onymického aktu), v němž hraje důležitou roli hlavně poměr pojmenovávatele (A, autora, mluvčího) k pojmenovávanému objektu (O), adresátovi. Tento vztahový model (VM) mezi komunikanty je v určitém národním jazyce (NJ) realizován příslušnými jazykovými prostředky podle jistého slovotvorného modelu (SM) samozřejmě též s uplatněním místa (m) a času (č).“³⁵ Zároveň k tomu přikládá tento model:

$$\text{HYP: } \frac{\text{VM (A: O)}}{\text{SM (m + č)}} \text{ NJ}^{36}$$

³³ PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 82.

³⁴ BAJEROVÁ, Michaela. *Hypokoristické podoby rodných jmen žáků ve Vrchlabí*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2013. Vedoucí práce doc. PhDr. Svatopluk Pastyřík, Ph.D., str. 35.

³⁵ PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 19.

³⁶ Tamtéž.

Podle výsledků mého šetření se dá tento model upravit i pro PP:

$$PP: \frac{VM (A: O)_{ch}}{SM (m + \check{c})} NJ (SM_{CJ})$$

Přezdívkové proprium vzniká/je vybíráno při současném působení vztahového modelu (VM), kdy je určitém vztahu adresát k danému pojmenovávanému objektu (O) a kdy celý tento vztah je determinován charakteristickým prvkem (ch), a slovtvorného modelu (SM), který se děje na určitém místě (m) v aktuálním čase (č), na pozadí národního jazyka (NJ) za možného působení slovtvorného modelu cizího, tj. nedomácího jazyka.³⁷

Poměr adresáta k objektu je nezpochybnitelný, nicméně podstatný je zde daný charakterizační příznak (ch), který adresáta „nutí“ sáhnout po jazykových prostředcích méně obvyklých a neočekávaných. Tento charakterizační příznak může mít různé zdroje motivace – od pouhého upoutání pozornosti po vyjádření větší míry emocionality. Je to mimojazykový jev, který nasměruje adresáta k jazykové hře. Dalším parametrem je zde i možnost, nikoliv však nutnost, sáhnout po slovtvorných prostředcích cizího, tedy nedomácího, jazyka (CJ). Tyto prostředky dovolují právě onen charakterizační příznak zesílit. Jak již ale bylo naznačeno – mluvčí je vůbec využít nemusí, příp. se jimi může nechat pouze inspirovat.

4.2 Formy

Přezdívková propria se nachází v prostoru mezi HYP a PŘEZD. Je nasnadě všechen materiál roztřídit, jedná se o poměrně širokou oblast. Pastyřík nabízí jedno možné dělení (grafické zobrazení je v kapitole Přezdívký) podle způsobu tvoření:

1. náhradní jména, Ersatznamen,
2. jména po chalupě, Hausnamen,
3. anagramy,

³⁷ Pojmy vztahový model a slovtvorný model vychází z terminologie Pastyříka. Vztahový modelový vzorec určuje emocionalitu dané obměny, slovtvorný modelový vzorec zase jakým jazykovým způsobem byla vytvořena.

4. přípodobeniny:
 - a. k apelativům,
 - b. k propriím,
5. zkomoleniny,
6. onymická spojení:
 - a. rytmico-rýmová,
 - b. determinační.³⁸

Trochu odlišné hledisko jsem zpracovala ve své BP. Zde jsem se zaměřila spíše na formu:

- 1) spojení s apelativem,
- 2) formálně podobné apelativu,
- 3) formálně HYP použité u RJ nepodobného základu,
- 4) formálně podobné propriu,
- 5) opakování.³⁹

Jiné prameny tuto látku nezpracovávají. Na základě sesbíraného materiálu a jeho hlubšího prostudování jsem rozdělila varianty označené jako PP do těchto skupin:

- 1) PŘÍPODOBENINY,
 - a. k apelativům,
 - b. k propriím,
- 2) ONYMICKÁ SPOJENÍ,
 - a. rytmico-rýmová,
 - b. determinační,
- 3) ZKOMOLENINY,
- 4) AMBIMODALITY,
 - a. k přezdívám,
 - b. k hypokoristikům: Ersatznamen, zdvojená HYP a echo-spojení.

³⁸ PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 87.

³⁹ BAJEROVÁ, Michaela. *Hypokoristické podoby rodných jmen žáků ve Vrchlabí*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2013. Vedoucí práce doc. PhDr. Svatopluk Pastyřík, Ph.D., str. 34.

Ad 1. Pojem přípodobenina je vymezen v Akademické mluvnici v rámci fónických zkratk jako „slovní hříčky se souhláskami nebo slabikami zkratky, které jsou homonymní s přirozenými slovy.“⁴⁰ A jako příklady pak použity názvy Semafor, Disk, Kapka, Klíč aj. Přípodobeniny v pojetí této práce jsou určité obměny, které nějakým způsobem evokují známé slovo. Stejně jako hypokoristické podoby mohou být i ony přizpůsobovány situaci pomocí slovtvorných prostředků – nejčastěji sufixů. Tento typ byl v anketě nejvíce zastoupen – 26 konkrétních podob.

Přípodobeniny k apelativům (bod 1a) evokují, jak již název napovídá, nějakým způsobem slova z apelativní sféry. Vznikají slovní hříčkou. Konkrétní podoby jsou uvedeny v tabulce (č. 4).

Tento typ byl v anketě nejpočetnější – celkem 15 konkrétních podob. Forma se spíše řídí jazykovými prostředky domácího systému – sufixy nejsou nijak neobvyklé. Důležitou roli hraje tedy (také) základ oslovení. Významově se pak pojí s apelativy zvířat, věcí, částí rostlin a abstrakt.

Tabulka 4: PP – přípodobeniny k apelativům

PP – PŘÍPODOBENINY k apelativům	RJ
Bejka	Beáta
Beruška	Beáta
Bliz	Izabela
Blizna	Izabela
Blíznička	Izabela
Brambora	Barbora
Domeček	Dominika
Domek	Dominika
Domino	Dominika
Kachna	Karolína
Kachna	Kateřina
Kejta	Kateřina
Kočička	Kristina
Makrela	Markéta
Miňona	Monika
Mončičák	Monika
Sranda	Sandra

⁴⁰ PETR, Jan a kol. *Mluvnice češtiny. 1, Fonetika, fonologie, morfologie a morfeematika, tvoření slov*. Praha: Academia, 1986. Str. 525.

Přípodobeniny k propriím (bod 1b) evokují obecně známé jméno (reálné nebo fiktivní postavy), popř. nějaké pojmenování ve smyslu použití vlastního jména pro určitou věc, stav apod. Opět dochází k jazykové hříčce. Konkrétní materiál z ankety je v tabulce (č. 5) - celkem 9 konkrétních podob.

Forma se tentokrát řídí jazykovými prostředky nejen domácího, ale i nedomácího systému – jsou zde jednak hlásky v češtině méně obvyklé (g, ó) a také hlásky nacházející se na švech slabik nejsou v našem jazykovém systému až tak běžné (š|p, n|t). Opět je velmi důležitý základ oslovení, který přináší nejen informaci o RJ pojmenovávaného.

Tabulka 5: PP – přípodobeniny k propriím

PP – PŘÍPODOBENINY k propriím	RJ
Jirášek	Jiří
Jóžin	Johana
Kentán	Kristián
Lenin	Lenka
Marlena	Magdaléna
Mišpule	Michaela
Mišpulín	Michaela
Mišpulka	Michaela
Mišuge	Michaela

Ad 2. Pro onymická spojení je typické spojení hypokoristické podoby s apelativem bezprostředně vedle sebe. Tento typ se určuje nejjednodušeji.

Rytmicko-rýmová onymická spojení (bod 2a) jsou spojení HYP s apelativem, kdy obě dvě slova mají stejný počet slabik, podobné hláskové uskupení v první části slova, stejná jsou minimálně od druhé poloviny. Apelativum může být pro mírně upraveno pro účel docílit rýmu a zachovat rytmicovou stavbu (příkladem může být rytmicko-rýmové spojení uvedené Pastyříkem *Alena balena*⁴¹).

Tabulka (č. 6) ukazuje konkrétní podoby z ankety. Mluvčí využívají domácí jazykový systém, tvoří s běžně používanými sufixy. Pozornost bych ráda zavedla na grafický zápis. U tohoto typu PP doporučuji psát spojovník (-) jako prostředek pro

⁴¹ PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 87.

vyjádření vztahu mezi oběma slovy. Apelativa se tu vyskytují ve formě substantiv, předpokládám, že by se mohla použít i zpodstatnělá přídavná jména.

Tabulka 6: PP – rytmicko-rýmová onymická spojení

PP – ONYMICKÁ SPOJENÍ rytmicko-rýmová	RJ
Anetka - nugetka	Aneta
Anetka - špagetka	Aneta
Nelice - palice	Nela

Druhým typem jsou determinovaná onymická spojení (bod 2b). Zde je HYP volně doplněno apelativem, které má jinou hláskovou i slabičnou strukturu, nevytváří žádné rýmování nebo rytmizaci. Apelativum je k HYP buď v postpozici, nebo antepozici a může mít různé formy – v anketě je to substantiva a pronomen, předpokládám ale také výskyt adjektiv, příp. interjekcí nebo numeralí.

Konkrétní podoby jsou znázorněny v tabulce (č. 7). Oproti rytmicko-rýmovým onymickým spojení jsou tato spojení volně navázaná, nepotřebují tedy žádnou interpunkci.

Tabulka 7: PP – determinační onymická spojení

PP – ONYMICKÁ SPOJENÍ determinační	RJ
kamarád Tom	Tomáš
nekamarád Tom	Tomáš
Michalka moje	Michaela

Ad 3. Zkomoleniny se mohou zdát na první pohled velmi podobné přípodobeninám. Stejně jako u nich zde dochází totiž k jazykové hře a slovní hříčce, nevyvolávají však dojem žádného obecně známého apelativa nebo propria. Existuje různá míra zkomolení vůči RJ. Zkomoleniny jsou velmi originální a příznakové.

Tabulka (č. 8) prezentuje výsledky z ankety – celkem se objevilo 16 obměn. Jedna část mi připomíná dětské žvatlání a komolení jména v době, kdy děti pořádně neumí vyslovovat R a dávají místo něj L nebo ho prostě vynechají. Druhá část (Teroslavice

a Vítkovice, příp. Pastyříkův příklad Evoropáč⁴²) se zdá, jako by se k hypokoristickému základu připojila dlouhá (dvou a tříslabičná) a originální přípona. Každopádně výsledky ukazují na využívání domácích prostředků.

Tabulka 8: PP – zkomoleniny

PP – ZKOMOLENINY	RJ
Bíba	Beáta
Fífa	Filip
Janináč	Jana
Jotas	Josef
Jotásek	Josef
Laula	Laura
Lola	Karolína
Lula	Lucie
Luli	Lucie
Lulina	Lucie
Lulinka	Lucie
Lulka	Lucie
Teroslavice	Tereza
Teričák	Tereza
Tia	Tereza
Vítkovice	Vítek

Ad 4. Ambimodality představují velmi hraniční oblast. Podle Blanára použil tento pojem Dokulil pro označení okrajového pásu mezi apelativy a proprii, konkrétně „pomenovania spoločenských inštitúcií, organizácií, podnikov, zariadení, ústavov, škôl, akcií, pretekov, dôležitých historických udalostí atď., ktoré sú motivované (apelatívnym) lexikálnym významom ich zložiek (hľadisko vzniku pomenovania), ale súčasne plnia základnú funkciu vlastných mien, t. j. identifikáciu jednotlivých objektov daného druhu, triedy (hľadisko platnosti v spoločenskej komunikácii)⁴³. Tento pohľad se dá použít i pro tento přechodový/hraniční pás mezi PP a HYP, PP a PŘEZD. Jsou zde prvky, které jsou možné při určitém úhlu pohledu zařadit k PP, nebo k HYP/PŘEZD.

⁴² PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 87.

⁴³ BLANÁR, Vincent. Medzi apelatívom a vlastným menom. In. *12. slovenská onomastická konferencia a 6. seminár „Onomastika a škola“*: Prešov 25.–26. októbra 1995, zborník referátov. Prešov: Pedagogická fakulta UPJŠ, 1996. ISBN 80-88885-04-3, str. 13–14.

Řazení k přezdívám (bod 4a) se v anketě jasně neprojeví, avšak tato varianta je přirozeným protipólem k druhému bodu, proto jsem ji zde uvedla. Při určitém úhlu pohledu by se takto dalo uvažovat o některých slovech ze skupiny přípodobenin k apelativům, kde hlásková podobnost k RJ je velmi malá (viz tabulka č. 9). Zřejmě se tak bude jednat o oslovení, která používá jeden mluvčí pro vícero osob. Toto tvrzení je ale pouhá domněnka.

Tabulka 9: PP – ambimodality k přezdívám

PP – AMBIMODALITY k přezdívám	RJ
Beruška	Beáta
Kejta	Kateřina
Kočička	Kristina

Ambimodality k hypokoristikům (bod 4b) jsou naopak poměrně časté. Jsou třetí nejčastější hned po přípodobeninách k apelativům. Jedná se o HYP nebo RJ, která původně patří k jinému rodnému jménu. V anketě se objevilo celkem 15 variant a jsou zapsány v tabulce (č. 10).

Tabulka 10: PP – ambimodality k hypokoristikům

PP – AMBIMODALITY k hypokoristikům	RJ
Áťa	Martina
Betka	Beáta
Bety	Beáta
Dana	Daniela
Jarda	Jan
Kačena	Karolína
Kačena	Kateřina
Kačí	Karolína
Kačka	Karolína
Máša	Michaela
Mates	Martin
Matik	Martin
Mind'a	Martin
Miroslav	Martin
Míša	Miroslava

U tohoto bodu se chci ještě na chvílku zastavit a nastínit jeden možný problém. Jsou jimi tzv. polyfunkční hypokoristika. To jsou takové obměny, u nichž se nedá jednoznačně posoudit, které RJ je původní. Může se jednat buď o dvě různá RJ mající určitou část hláskového sledu stejná (i třeba jedno písmeno), nebo o přechýlené RJ. Příkladem prvního je HYP Kája. Knappová uvádí tuto podobu u dvou RJ – Karolína a Klára⁴⁴, další příklady jsem popsala v mé BP. Zde jsem mimo jiné provedla malou anketu a ptala se na rodné jméno k vybraným HYP⁴⁵. Pokud není znám původní nositel, jak můžeme určit, zda jsou varianty hypokoristické nebo ambivalentní? Příkladem druhého jsou známá HYP Míša, Gabča, Mart’ a další. Jedná se o něj, nebo o ní? Zde je možné ptát se, vzhledem k tématu, jak hodnotit varianty od mužského RJ, které byly použité jako varianty k ženskému RJ a naopak.

Další hraniční otázkou jsou zdvojená HYP a echo-spojení. Zdvojená HYP jsou v základu dvouslabičná HYP, kde se slabika opakuje v plném znění. Tento základ se pak dá modifikovat sufixy jako ostatní HYP. Jako echo-spojení jsem nazvala obměny, kde je celá hypokoristická podoba zopakovaná, takže jde o dvě totožná HYP vedle sebe. Proto mezi nimi je psaná mezera. A právě proto stojí na absolutní hraně těchto dvou sfér – brát dvě samostatně stojící HYP, nijak neupravená ani nezkomolená ještě jako HYP nebo právě díky opakování, které vytváří určitý příznak jako PP?

Tabulka 11: PP – zdvojená HYP, echo-spojení

PP – zdvojená HYP, echo-spojení	RJ
Tom Tom	Tomáš
Didi	Denisa
Krikri	Kristián
Dáda	David
Kikina	Kristina/ Kristýna
Kikinka	Kristina/ Kristýna
Kiky	Kristina/ Kristýna
Žáža	Žaneta

⁴⁴ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude Vaše dítě jmenovat?* Praha: Academia, 2006. ISBN 80-200-1349-0, jednotlivá hesla ve slovníku.

⁴⁵ BAJEROVÁ, Michaela. *Hypokoristické podoby rodných jmen žáků ve Vrchlabí.* Hradec Králové: Gaudeamus, 2013. Vedoucí práce doc. PhDr. Svatopluk Pastyřík, Ph.D., str. 30–31.

V Pastyřikově rozdělení na začátku kapitoly jsou ještě dvě skupiny, o kterých zatím nebyla řeč – anagramy a Hausnamen. Ani jedna z těchto skupin se ve výsledcích neobjevila. Anagram je retrográdní pohled na slovo (čte/píše se pozpátku). Předpokládám, že tento způsob bude vlastní zejména dětem, příp. teenagerům. Otázkou je, jak moc produktivní tento způsob je. Hausnamen, jméno po chalupě nebo po stavení, vysvětluje Encyklopedický slovník takto: „Na vesnicích vlastní jméno osobní zvolené podle názvu domu. Poukazuje na to, kde (v či chalupě) pojmenováváný bydlí/bydlel, či živnost převzal, kam se přestěhoval, přiženil apod. (...) V průběhu 20. stol. v č. [českých] zemích j.ch. [jméno po chalupě] ustupuje, častěji se užívá jen v některých oblastech (např. na Valašsku a ve Slezsku).“⁴⁶

4.3 Expresivita a sociální status

Přezdívková propria, stejně jako HYP a PŘEZD, jsou produkty mluvené řeči, díky tomu jsou záležitostí jednak expresivního a jednak sociálního charakteru. U každého zmíněného oslovení je důležitý nejen sufix, ale i základová část – obě části splňují všechny funkce popsané v kapitole Antroponyma – mezi nimi je tedy funkce i sociálně klasifikující a expresivní.

Anketa přinesla 68 variant určených jako přezdívková propria, z toho 4 nebylo možné dále analyzovat z důvodu neurčení pojmenovávatelů. 23 podob je využíváno v neutrálních situacích, 23 podob je negativních a 21 podob bylo použito jako milé oslovení. Z toho jsou 4 využívány zároveň v neutrálním a pozitivním kontextu. Následující přehled pak ukazuje, kdo v jakých kontextech nakolik využívá PP (tabulka č. 12, tučně jsou zvýrazněny nejvyšší hodnoty v rámci kontextu):

⁴⁶ KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. Encyklopedický slovník češtiny. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. Encyklopedický slovník češtiny. ISBN 80-7106-484-X, str. 204

Tabulka 12: Počet variant, kteří využívají konkrétní mluvčí v daném kontextu

Mluvčí	Kontext			Celkem ⁴⁷
	Neutrální	Pozitivní	Negativní	
Otec	2	7	1	8 + 2
Matka	5	7	3	13 + 2
Sourozenci	7	5	7	16 + 3
Příbuzní	6	4	4	12 + 2
Kamarádi	11	7	10	26 + 2

Pokud byly varianty použity ve více kontextech současně, tak to byl pouze neutrální a pozitivní kontext (ve 4 případech). 4 varianty použili zároveň dva rozdílní mluvčí, 3 varianty tři mluvčí a jednu variantu čtyři mluvčí. V těchto případech byla rozdílnost pojmenovávatelů zastoupena všemi zmíněnými mluvčími.

Z těchto dat pak tedy vyplývají následující informace:

- PP je záležitostí spíše mimo rodinu.
- Pokud je PP využíváno ve více kontextech najednou, pak je to pozitivní a neutrální způsob oslovení.
- Kamarádi, sourozenci a příbuzní neupřednostňují žádný z kontextů, co se používání PP týče.
- Otec s matkou používají podobný počet PP, dominuje pozitivní oslovení.
- U kamarádů a sourozenců je pozitivní kontext nejméně zastoupen, lze předpokládat díky podobnosti věku, že vrstevníci tíhnou spíše k odosobněnému stylu oslovení.

⁴⁷ Pokud danou variantu použil mluvčí ve dvou různých kontextech, pak je za znaménkem plus vyjádřen počet takových variant, např. otec použil dohromady 8 variant, každou v jednom kontextu, a z toho 2 varianty ve dvou a více kontextech, dohromady použil 8 různých variant.

5 Přezdívky

Každý se s přezdívkou ve svém životě setkal, ať už jako pojmenovávatel nebo jako pojmenovávaný. Co přesně ale patří do této skupiny? Jak vzniká přezdívka? Existují nějaké klasifikace? Jak vůbec PŘEZD psát? Tato kapitola má za cíl seznámit s různými pohledy na další podmnožinu propriální tvorby.

5.1 Vznik a vymezení

Encyklopedický slovník definuje tuto skupinu takto: „PŘEZDÍVKA (jméno vlastní přezdívkové) Neúřední doplňkové vlastní jméno, které většinou charakterizuje osoby, místa n. věci a vztahuje se k povolání, vlastnostem, původu atd. nositele jména. Může obsahovat pozitivní, n. negativní hodnocení. (...) – Jsou i p. [přezdívky] skupinové (...)“⁴⁸. Tuto definici pak více či méně přebírá většina jiných odborníků nebo diplomových či bakalářských prací.

PŘEZD má na rozdíl od HYP ještě jiná specifika. Ta jsou potřeba hledat v sociolingvistice, nebo ještě lépe v socioonomastice. „Prezývka, ako sekundárne pomenovanie, vzniká v procese socializácie jednotlivca, t. j. v jeho postupnom včleňovaní do rôznych spoločností. (...) Ďalšou dôležitou charakteristikou prezývky je jej časová a priestorová uzavretosť.“⁴⁹ Přezdívka je záležitostí skupiny – v humanitních vědách jako jsou psychologie nebo sociologie často narazíme na označení malé a velké sociální skupiny. Mezi malé patří např. rodina, třída, zájmový kroužek apod. K velkým se pak řadí třeba obyvatelé státu, velké politické strany aj. Pro přezdívky je důležitá malá sociální skupina, kde člověk zaujímá nějaké postavení, kde je určitá hierarchie a vytváří se užší vztahy mezi všemi členy. Jak poznamenává Krško „status jednotlivca nie je stabilný – pozitívne interakcie môžu vznikať i zanikať (...)“⁵⁰ Dalším podstatným faktem je, že člověk čas od času přechází mezi jednotlivými sociálními skupinami, z některých vystupuje, do jiných vstupuje a často funguje v několika skupinách najednou.

⁴⁸ KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. *Encyklopedický slovník češtiny*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. ISBN 80-7106-484-X, str. 354.

⁴⁹ KRŠKO, Jaromír. Úloha středu a okraje societ při tvorbě prezývok. In: *Okraj a střed v jazyce a v literatuře, sborník z mezinárodní konference*. Ústí nad Labem: UJEP v Ústí nad Labem, 2003. ISBN 80-7044-479-7, str. 82.

⁵⁰ Tamtéž, str. 84.

Tento sociologický pohled je dle mého soudu velmi důležitý z hlediska vzniku PŘEZD. Opět využiji Pastyříkův model pro „vznik a výběr“ HYP, uvedeného na str. 28. Tentokrát jsem ho upravila pro PŘEZD:

$$\text{PŘEZD: } \frac{VM (A: ch_O)}{SM (m + \check{c})} NJ (SM_{CJ}) + M + \check{C}$$

Přezdívka vzniká/je vybírána za tří podmínek – při současném působení vztahového modelu (VM), kdy je určitém vztahu adresát k charakteristickému prvku (ch) daného pojmenovávaného objektu (O), a slovtvorného modelu (SM), který se děje na určitém místě (m) v aktuálním čase (č), na pozadí národního jazyka (NJ) za možného působení slovtvorného modelu cizího, tj. nedomácího jazyka, po určitý čas (Č) a na určitém místě/ v určité societě (M).

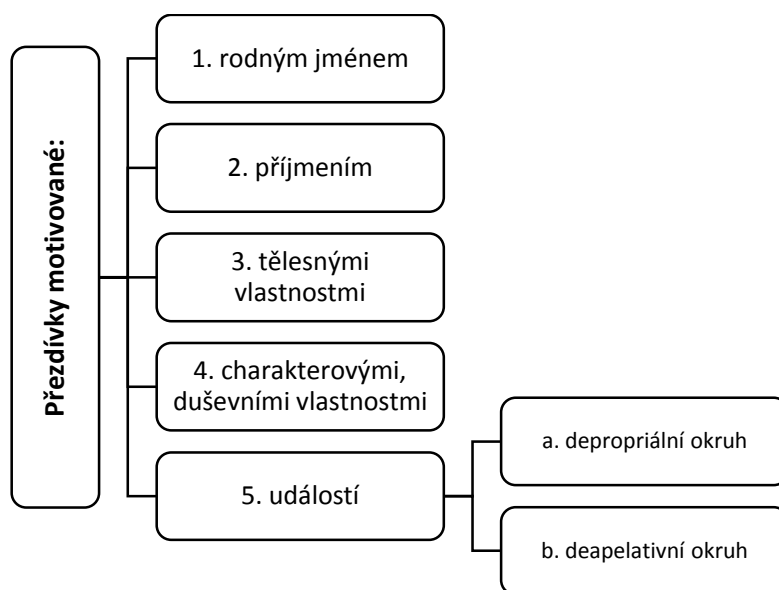
Oproti modelu PP je tento model pro PŘEZD determinován pozměněnými skutečnostmi. Zprv se zde posunula pozice pojmenovávaného objektu. Adresát se zaměřuje více na určitý charakterizační prvek objektu, tj. na něco, co ho zaujalo. Mnohá šetření se orientují především na tento vztah – motivaci vzniku PŘEZD. Jejím podobám se budu věnovat dále. Ve vzorci se dále objevuje ještě jednou určení místa (M) a času (Č). Jsou označeny velkými písmeny pro znázornění závislosti na daném místě (zde je nutné chápat místo též i jako určitou sociální skupinu), která probíhá v určitém časovém úseku. Tedy nejde o aktuální situaci, jak jí vyjadřují malá písmena. Jelikož je v popředí charakterizační prvek, nemá výsledek tohoto procesu žádnou hláskovou shodu s RJ nebo PŘJM. Pokud by jí totiž měl, jednalo by se o PP.

5.2 Klasifikace

Jako první uvádím klasické třídění přezdívek podle motivace, jak je dělí Knappová. Bývá v BP/DP nejčastěji zmiňováno. Konkrétní podkategorie jsou místy zkrácené. (Kurzívou jsou uvedené příklady z vlastního výzkumu, pokud se vůbec vyskytly.). Graficky jsem tuto klasifikaci znázornila na obrázku č. 4 – kvůli obsáhlosti bodů označených písmeny nejsou tyto body na obrázku vůbec značeny, s výjimkou posledního, kde dochází k dalšímu dělení.

1. Přezdívky motivované rodným jménem nositele
 - a. tvorba hravým rýmováním – produktivní; *Anetka-nugetka*,
 - b. přetváření či deformace hláskového sledu výchozího jména – produktivní; *Sranda*,
 - c. asociace a doplňování vztahů na poli významovém – ojedinělé,
 - d. zkratkové přezdívky vzniklé spojením křestního jména a příjmení – ojedinělé.
2. Přezdívky motivované příjmením nositele
 - a. analogické odvození z příjmení – produktivní; *Kulhy*,
 - b. významové odvozování, jehož výsledkem je plnovýznamové apelativum – produktivní; *Papoušek*,
 - c. přezdívky ze stejného sémantického okruhu (např. homonyma, antonyma, asociace) – produktivní; *Babka*,
 - d. překlady – ojedinělé; *Ryba*,
 - e. rýmování – ojedinělé; *Průka-Drůka*.
3. Přezdívky označující tělesné vlastnosti nositele – všechny způsoby jsou produktivní
 - a. postava; *Skřítek*,
 - b. obličej (oči, uši, vlasy, zuby, ...); *Očičko*,
 - c. celkový vzhled, jeho různé vlastnosti a vady; *Gonzáles*,
 - d. způsob chůze, rychlost pohybu,
 - e. způsob oblékání,
 - f. způsob chování, mluvy apod.; *Pařmenka*.
4. Přezdívky označující duševní, charakterové apod. vlastnosti – všechny způsoby jsou produktivní
 - a. schopnosti, vlastnosti; *Mozek*,
 - b. vztah k učení a k učitelům; *Profesor*,
 - c. neoblíbenost u spolužáků,
 - d. záliby, koníčky, oblíbené věci; *Zmrzlina*,
 - e. ideové směry.
5. Symbolické přezdívky motivované aktuálními událostmi
 - a. depropriální okruh

- i. oblíbená postava z oblasti kultury, sportu, ...
 - ii. oblíbená fiktivní postava; *Žofre*,
 - iii. reálná postava dívky, s níž má chlapec – nositel přezdívky – důvěrné styky,
 - iv. spojení s nějakou událostí,
- b. deapelativní okruh
- i. vliv konkrétní události či situace,
 - ii. osobní, rodinná či jiná situace⁵¹; *JZD*.

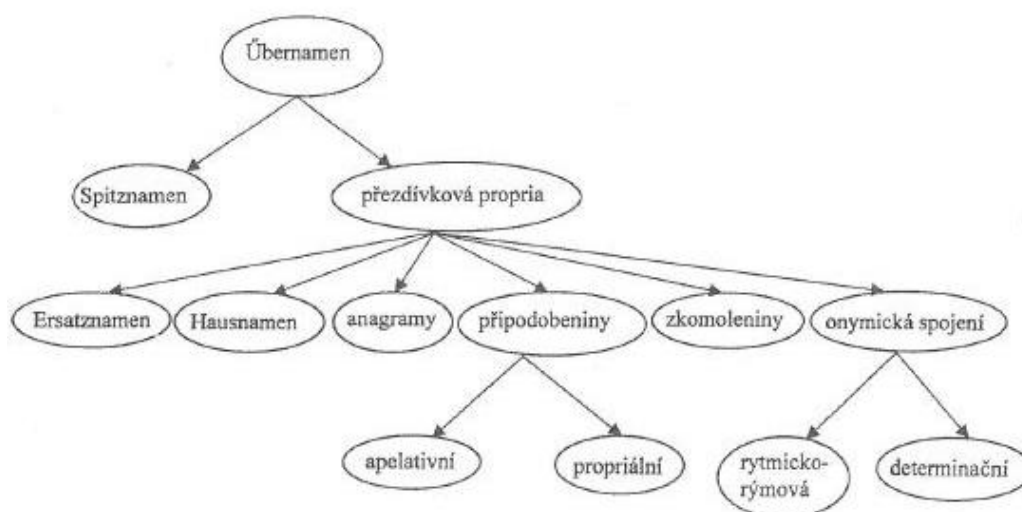
Obrázek 4: Grafické znázornění přezdívek podle motivace

Třídění podle Pastyříka (graficky znázorněno na obrázku č. 5):

1. „Spitznamen, přezdívky = nejčastěji jsou jimi proprializovaná apelativa a jejich deriváty, tedy vlastní přezdívky (...)
2. přezdívková propria
 - 2.1. náhradní jména, Ersatznamen: patří sem především pojmenování lidských jedinců jinými jmény stejného druhu, tj. když se např. Karlovi říká „*Franto*“,

⁵¹ KNAPPOVÁ, Miloslava. Tvorba přezdívek stále živá. In. *12. slovenská onomastická konferencia a 6. seminár „Onomastika a škola“*: Prešov 25.–26. oktobra 1995, zborník referátov. Prešov: Pedagogická fakulta UPJŠ, 1996. ISBN 80-88885-04-3, str. 121–124.

- 2.2. jména po chalupě, Hausnamen
- 2.3. anagramy (*Miloš – Šolim*)
- 2.4. přípodobeniny
 - 2.4.1. k apelativům (*Kateřina – Kartridž*)
 - 2.4.2. k propriím (*Lenka – Lenin*)
- 2.5. zkomoleniny (*Eva – Evoropáč*)
- 2.6. onymická spojení:
 - 2.6.1. rytmicko-rýmová (*Alena balena*)
 - 2.6.2. determinační (*Ušatej Tonda = A. Zápotocký; ...*)“

Obrázek 5: Grafické znázornění rozdělení přezdívek podle Pastyřika (zdroj: PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných podobách rodných jmen v češtině*. Str. 124)

Obě uvedené klasifikace ukazují různé pohledy, které je možné na PŘEZD směřovat. Co se týká motivačního rozdělení, první dva body (orientace na RJ a PŘJM) korespondují s mým pojetím PP. Zbylé tři se pak určitě dají použít v případě PŘEZD, jak je vymezuji. Jelikož však motivace není hlavním cílem této práce, nebyla ani zjišťována v anketě. Přidělení k jednotlivým kategoriím je podle formy a obsahu dané varianty. Přiřazení k jinému typu je tedy logicky možné. Druhá klasifikace nabízí dělení podle formy a obsahu. V plném rozsahu odpovídá mému pojetí PŘEZD pouze skupina Spitznamen. Ostatní skupiny byly rozebrány v kapitole Přezdívková propria.

Na závěr této podkapitoly si dovolím ještě malé zamyšlení. Zajímavé totiž je, že v anketě mluvčí často pod pojem PŘEZD začleňují i obyčejná HYP. Na otázku „Máte nějakou přezdívku? Jak zní?“ odpověděli někteří např. Honey (Hana), Barušák, Baruš (Barbora), Nikuška (Nikola), Ivčána (Iva) atd. To mě vede k zamyšlení, co vlastně považují laičtí mluvčí za PŘEZD? Je jasné, že jim odborné termíny typu hypokoristika nebo přezdívková propria vůbec nic neřeknou. Kde je ale u nich nějaká hranice? Jistě by i toto mohl být další zajímavý pohled na propriální tvorbu.

5.3 Grafická stránka

Jak psát PŘEZD, které nějakým způsobem evokují apelativum? Jak odlišit, co je ještě PŘEZD, co je obecné oslovení, kde je hranice mezi vulgárním oslovením a charakteristickým prvkem PŘEZD? Tyto otázky není vůbec jednoduché zodpovědět. Nikde jsem nenašla uspokojující literaturu, která by nějakým způsobem naznačovala způsoby zápisu PŘEZD. Zásady grafické úpravy naznačil Pastyřík ve své monografii⁵². Týkají se sice záznamu HYP, nicméně jako výchozí pozice usnadní alespoň většinu „problematických“ obměn. Autor doporučuje zachovávat tradiční zápis v souvislosti s pravidly českého pravopisu, pouze pokud je potřeba odlišovat měkkost a tvrdost, pak adekvátně k tomu zapsat měkké nebo tvrdé i/y. V ostatních případech pak upřednostňovat měkké i.

Zajímavé hledisko pak obhajuje Štěpánová⁵³ ve své bakalářské práci. Píše, že ve „výzkumu odpovídali konkrétní lidé, kteří si pod grafickým záznamem představovali konkrétního člověka. V komunikaci partnerská pojmenování zastupují rodné jméno a plní všechny tři propriální funkce.“⁵⁴ Nicméně i zde autorka uznává „silný apelativní aspekt.“⁵⁵ Přesto si myslím, že právě ona zastupitelnost jedné konkrétní osoby je tím klíčem, který by mohl odlišovat apelativa od PŘEZD. Stejně jako daný model pro výběr PŘEZD, který jsem zmiňovala v úvodu této kapitoly. Jestliže je tedy pod daným

⁵² PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 61-64.

⁵³ ŠTĚPÁNOVÁ, Pavla. *Pojmenování partnerů a jejich oslovování v soukromé komunikaci*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2010. Vedoucí práce PhDr. Ladislav Janovec, Ph.D., BP, Dostupné z: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/86944/>

⁵⁴ Tamtéž, str. 21.

⁵⁵ Tamtéž.

oslovením schovaný konkrétní člověk a pojmenovávateľ ho potrebuje nějakým způsobem jedinečně charakterizovat, pak se jedná o PŘEZD. Pokud se bude jednat o oslovení, kde jedinec je zesměšňován, urážen nebo odsuzován, a to obecně známými apelativními výrazy označující zpravidla zvíře, jedince se sníženým IQ nebo označením pohlavních orgánů, pak to nebude bráno jako PŘEZD, nýbrž jako urážka. Dalším ukazatelem by pak mohl být počet pojmenovaných. Jeden typ urážek mohou použít na vícero osob, stejně jako ironické oslovení typu „miláček“ nebo „zlatíčko“. Otázkou pak zůstává jeho časová platnost. Jak bylo výše zmíněno a jak ukazuje i model pro PŘEZD, je daná PŘEZD časově a místně/sociálně ohraničená.

Lze se tedy setkat s modelem, kdy jeden člověk označuje vícero osob stejným oslovením (např. všechna děvčata jsou „berušky“ bez ohledu na jméno a jiné charakteristiky), pak se jedná o apelativum ve funkci oslovení a doporučuji ho psát s malým písmenem. Druhá situace je taková, kdy se skupina podobných RJ nechává oslovovat ostatními lidmi podobně.

5.4 Expresivita - rozbor

Jak bylo v úvodu kapitoly řečeno, přezdívky jsou záležitostí též sociální skupiny. Expresivitu v sobě mají všechna propria, každé jinou měrou. Tato míra projevuje převážně v situaci, kdy je daná PŘEZD použita. V rámci výzkumu bylo zjištěno celkem 65 variant, které mohou být považovány za PŘEZD. Ne všechny ale mohly být použity pro expresivní rozbor v rámci sociálně-onomastických vztahů (konkrétně 25 obměn) – nebyly určeny osoby, které danou přezdívku používají. Anketa se zaměřovala hlavně na rodinné prostředí (konkrétní znění je v Příloze A). Detailněji zkoumá situace neutrální a emocionální (zlost x potřeba hezky oslovit) a to z pohledu otce, matky, sourozenců, ostatních příbuzných a nakonec i kamarádů.

Ačkoli se poslední dobou obecně mluví o zhrubění mluvy, je mi potěšením konstatovat, že PŘEZD se v zlostných situacích na mém konkrétním vzorku téměř nepoužily. Zaznamenala jsem pouze 5 obměn. V opačných situacích, tedy v těch, kdy je použito milé oslovení, je těchto variant 24. Neutrálních zůstalo 13, z toho 2 byly použity i v milém oslovení.

Na pomyslném stupni vítězů, kteří nejvíce používají PŘEZD, se umístili otec s matkou – oba mají shodně po 12 variantách. Otec použil 7 jako meliorativum, 4 v neutrální situaci a 1 varianta se objevila v milém oslovení a neutrálním zároveň. Matky mají 8 meliorativních, 2 neutrální a 2 jako pejorativum. Následují sourozenci se 7 obměnami – 4x milé oslovení, 2x neutrální a 1 pejorativum. Čtvrtí jsou kamarádi – pouze 5 variant – 2x hezké oslovení, 1 neutrální, 1 meliorativum použité zároveň v neutrální situaci a 1 jako zlostné oslovení. Na závěr je tu 1 neutrální PŘEZD od příbuzného. Čtyři přezdívky byly použity dvěma osobami zároveň – jedna otcem a sourozenci, a to v pozitivním kontextu; dvě matkou a otcem (jedna neutrální, jedna meliorativní) a jedno milé oslovení příbuznými a kamarády.

Z tohoto vyplývají tyto skutečnosti:

- Úzký rodinný kruh je největším zdrojem přezdívek.
- Přezdívky, které respondenti uvedly, jsou pozitivního charakteru.
- Nedochozí k přesunu přezdívek mezi societami.
- V rámci rodiny se přezdívky „nekopírují“ – každý člen rodiny používá své „vlastní“ přezdívky.

6 Příklad analýzy konkrétní matérie

V mém výzkumu se objevily dvě obměny, které dobře dokládají pestrost a průchodnost variant do všech tří podmnožin – Kačka a její varianty, Myška/Miška a její varianty. Jedná se o celkem běžné obměny, často používané tam, kde by je člověk nečekal. Naskytá se tedy otázka, co z toho vůbec jsou PŘEZD, co PP a co HYP? V případě „Myška/Miška“ pak i otázka grafického znázornění.

Tabulka 13: Kačka a její varianty

VARIANTA	RJ
Kačka	Karolína
Kačka	Lucie
Kačena	Karolína
Kačena	Kateřina
Kačena	Lucie
Kačenka	Kateřina
Kačenka	Lucie
Kačátko	Kateřina
Kačí	Karolína
Kačí	Kateřina
Kačulíček	Lucie
Kachna	Karolína
Kachna	Kateřina

V první řadě bude potřeba ujasnit, jaký je hlavní alternovaný základ HYP ke kterému rodnému jménu. Vycházím přitom z uvedených domácích podob v příručce

(nejen) pro rodiče od Knappové.⁵⁶ U Kateřiny je to Kač-, u Karolíny Kaj-, u Lucie Luč-. Délka vokálů v tuto chvíli nehraje až takovou roli (mluvčí často mluví nedbale, délku hlásky pak někdy není možné přesně určit). V tuto chvíli je možné říct, že varianty Kačena, Kačenka, Kačátko a Kači od Kateřiny jsou HYP. Koncovky -ena, -enka, -i jsou často používané sufixy HYP, koncovka -átko není sice tak častá, ale třeba v anketě se objevila hned třikrát – vedle Kačátka pak jako Domátko a Tomátko, takže ji zařadím do této skupiny. Kačena, Kačka a Kači pak budou u RJ Karolína brány jako PP, konkrétně Ersatznamen. Jsou to HYP původem pro jiné RJ a hlásková podobnost RJ je více než zřejmá. Zbývají tedy všechny podoby k Lucii, dále Kachna od Karolíny a Kateřiny. U Kachny, ač vzhledem k silnému apelativnímu nádechu, předpokládám zařazení do PP - přípodobeniny, je zde poměrně běžný sufix, hlásková podobnost obou RJ je zřejmá. Všechny varianty k Lucii pak hodnotím jako PŘEZD – zde chybí hlásková podobnost RJ s obměnami.

Druhá tabulka ukazuje všechny možné varianty k variantě Myška.

Tabulka 14: Myška/Miška a její varianty

VARIANTA	RJ
Myška/Miška	Michaela
Myška/Miška	Michal
Myška/Miška	Dominika
Myška/Miška	Kristýna
Myška/Miška	Izabela
Myška/Miška	Nikola
Myšička/Mišička	Michaela
Myšak/Mišak	Michaela

⁵⁶ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude Vaše dítě jmenovat?* Praha: Academia, 2006. ISBN 80-200-1349-0, jednotlivá hesla ve slovníku.

Myšák/Mišák	Michaela
Myšan/Mišan	Nikola
Mýšan/Mišan	Michaela
Myšpule/Mišpule	Michaela
Myšpulín/Mišpuín	Michaela
Myšpulka/Mišpulka	Michaela
Myšuge/Mišuge	Michaela
Myšenko/Mišenka	Dominika
Myšma/Mišma	Jana
Myši/Miši	Dominika
Myšovačka/Mišovačka	Dominika
Myšivka/Mišivka	Dominka
Mychaš/Michaš	Michaela

Provedu stejný postup jako v předchozím případě. U RJ Michaela, resp. Michal je alternovaný základ HYP Míš-, ⁵⁷ Jiné jméno podobného hláskového složení zde není. Varianty u Michaela/Michal budou tedy HYP – Miška, Mišak, Mišák, Míšan, Michaš. Jak je vidět, jsou tyto varianty s měkkým i, stejně tak je navrhuje psát i Pastyřík⁵⁸. Jelikož zde není žádné RJ podobného základu, budou tyto varianty považovány u jiných RJ jako PŘEZD a budou se psát s ypsilonem. Zbývají tedy Mišpulín, Mišpulka, Mišpule, Mišuge, Myšenka, Myšma, Myši, Myšovačka a Myšivka. Už jsem naznačila grafickou podobou, kam jsem kterou obměnu zařadila – Mišpulín, Mišpulka, Mišpule a Mišuge budou PP - přípodobeniny. Jde o obecně známé proprium a jeho modifikace, hlásková podoba s RJ

⁵⁷ Tamtéž.

⁵⁸ PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 61.

je nějakým způsobem zachována. Proto se bude psát měkké písmeno. Zbytek obměn jsou PŘEZD (Myšenka, Myšma, Myši, Myšovačka a Myšivka) – jsou použita u RJ nepodobného základu.

Je důležité připomenout, že zde nebyla známa motivace pro všechny tyto obměny – motivace pro vznik přezdivek není cílem ani smyslem této práce. V případě jinak postaveného výzkumu je určitá pravděpodobnost, že by některé varianty byly hodnoceny jiným způsobem. Tato analýza ukazuje na další způsob, jak se dívat na propriální materii, a to z hlediska jazykové analýzy. Soupis všech obměn přiřazených do jednotlivých podmnožin včetně analýz jsou v Přílohách B (Soupis hypokoristických podob se vzorci), C (Soupis přezdívkových proprií včetně analýzy) a D (Soupis přezdívek včetně analýzy).

7 Příjmení

Příjmení je jedno ze standardizovaných vlastních jmen, které máme už od narození. Lze však i od tohoto propria tvořit varianty jako byla hypokoristika, přezdívková propria a přezdívky jako od rodného jména.

7.1 Vznik a vymezení

„PŘÍJMENÍ Dědičné jméno rodiny tvořící zprav. jeden z funkčních členů dvoujmenné n. vícejmenné antroponymické soustavy (...) V č. [češtině] se p. [příjmení] vyvinula z příjmi. S ním mají společné pojmenovovací motivy a postupy a na základě těchto shod i základní rozdělení do několika druhů (...)“⁵⁹

Stejně jako při dělení HYP nebo PŘEZD i příjmení lze dělit podle různých hledisek. Předkládám zde dělení podle vzniku:

- 1) deapelativní (vzniklá z obecných jmen)
- 2) deonymická (vzniklá z vlastních jmen)
 - a. deantroponymická (vzniklá z vlastních jmen osob)
 - i. andronymická (ženské příjmení vzniklé z mužského osobního jména)
 - ii. gynekonymická (mužské příjmení vzniklé z ženského osobního jména)
 - iii. patronymický (vzniklá z vlastního jména otce)
 - iv. metronymická (vzniklá z vlastního jména matky)
 - v. vzniklá z entonym a jmen obyvatelských
 - b. detoponymická (vzniklá z vlastních jmen geografických)⁶⁰

Vlivem přejímání složek z jiných jazykových systémů, je možné najít v rámci oficiálních variant PŘJM i cizí, nedomácí podoby. Jejich nedomácí původ může být různý – od hebrejských přes řecký a latinský až po německý.⁶¹

⁵⁹ KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. Encyklopedický slovník češtiny. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. Encyklopedický slovník češtiny. ISBN 80-7106-484-X, str. 355.

⁶⁰ Tamtéž.

⁶¹ Tamtéž.

Ještě pro doplnění zde přidávám vysvětlení pojmu příjmi: „Tzv. druhé, doplňkové antroponymum, které v době jednojmenné antroponymické soustavy (...) rozlišovalo jedince se stejným vlastním jménem ‚oficiálním‘.“⁶² Rozdělení je podobné, jako u příjmení. Navíc se zde ale objevuje skupina ‚jména po chalupě – podle bývalých majitelů venkovského dvorce n. chalupy: Petr Matějka ‚Petr na Matějkově gruntě‘“⁶³. Tyto tzv. Hausnamen vymezoval i Pastyřík v rámci skupiny PŘEZD (viz kapitola Přezdívky). Je to starý způsob označení, Hála se k němu vyjadřuje takto: „Tento tradiční obyčej vymizel – zhruba odhadnuto – asi počátkem tohoto století a dnešní obyvatelé, ať potomci, či nově přistěhovavší, už tento starý obyčej nepěstují, nemají pro něj porozumění ani zájem, a ani to hlavní – vlohy.“⁶⁴

Stejně jako u RJ, je možné tvořit i v rámci PŘJM hypokoristika a jiné obměny. Někteří autoři se ovšem liší v názoru, jak s takovými variantami nakládat. „(...) J. Beneš užívá označení ‚hypokoristika z příjmení (s. 17), tvořená obdobně jako domácké podoby z křestních jmen (Brodský – Brodčák, Simerský – Simera, Ženíšek – Ženda). Podobná neoficiální označení odvozená z příjmení se prozatím běžně zařazovala mezi přezdívky (...). S. Pastyřík je jako ‚expresivní obměnu v neutrálním prostředí‘ navrhuje zařazovat (tedy podobně jako J. Beneš) mezi hypokoristika.“⁶⁵

7.2 Analýza

V anketě se objevilo 57 různých tvarů od příjmení (všechny tvary včetně analýzy jsou v Příloze E – Soupis obměn k příjmením včetně analýzy). Postup s úpravami byl dost podobný jako u předchozích podmnožin, tedy odstranit PŘJM v oficiálních tvarech, sjednocení grafické podoby – pouze varianta Rozza byla upravena na Roza, úprava i/y

⁶² Tamtéž.

⁶³ KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. Encyklopedický slovník češtiny. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. Encyklopedický slovník češtiny. ISBN 80-7106-484-X, str. 355. Srovnej s PASTYŘÍK, Svatopluk. *Rukověť pro onomastické semináře*. lide.uhk.cz: učitel PdF: Pastyřík, Svatopluk. lide.uhk.cz. [Online] [Citace: 3. květen 2016] <http://lide.uhk.cz/pdf/ucitel/pastysv1/Slovníček%20k%20Rukověti.pdf>, str. 20, heslo PŘÍJMÍ.

⁶⁴ HÁLA, Josef. Jak vznikaly na vesnicích názvy ‚po chalupách‘. In: *Zpravodaj místopisné komise ČSAV. 1969, Ročník X, číslo 2*. Praha: Academia, 1969.

⁶⁵ KNAPPOVÁ, Miloslava. Přezdívky v proměnách staletí. In: *Acta onomastica, věnováno k 100. výročí narození PhDr. Jana Svobody, DrSc.*, ročník XL. Praha: Ústav pro jazyk český AV ČR, 2000. ISSN 1211-4413, ISBN 80-86496-01-5, str. 83.

(zde hlavně v koncovkách). Dalším postupem pak byla úprava slov z vokativu do nominativu, někde tyto varianty respondenti uvedli.

Dalším krokem byla jazyková analýza (podrobněji popsána v kapitole Antroponyma). Určení základu u většiny podob nebyl problém. Našly se tři varianty, kde určení základu ani sufixu nešlo – nebylo od čeho určovat základ. (Tyto varianty jsou konkrétně rozebrány na konci v rámci podkapitoly Zvláštní případy.)

Při určování základu jsem také narazila na obměny, které se tvořily také pomocí předpony. Pastyřík tuto možnost teoreticky připouští u HYP od rodných jmen.⁶⁶ Detailnější rozbor těchto dvou variant je dále. Většina podob má pak běžné sufixy, např. -a, -ka, -ča, -ice, -ík, -is atd. Všechny tři typy základů se ve výsledcích objevily – 13x nezkrácený nezměněný základ, 9x modifikovaný základ a 32x zkrácený nezměněný základ. Oproti výsledkům hypokoristických podob z RJ využívají varianty od PŘJM velmi málo modifikovaný základ.

Stejně jako u HYP od rodných jmen se i u variant od PŘJM objevily hláskové změny (většinou došlo ke konsonantické změně, u dvou obměn pak navíc i k vokalické, jedna měla jenom vokalickou změnu). Hláskové změny byly většinou buď palatalizace, nebo dloužení/krácení vokálu. Varianty od PŘJM také umožňují přecházet mezi jednotlivými gramatickými rody bez ohledu na nositele, kritéria pro hodnocení příznakovosti byla stejná jako u HYP⁶⁷. Zde chci upozornit na varianty typu Kolis – v anketě se objevily ještě další dvě obměny. Tyto podoby mají vokativ i nominativ stejný, základ je jednoslabičný (v uvedených obměnách zkrácený nezměněný) a sufixem je neutrální -is.

Téměř všechny varianty (až na tři) byly vytvořeny příponovým odvozováním, jedna zdvojováním, dvě odvozováním (tj. předponové i příponové). Druhý nejčastější slovtvorný způsob byl zkracování. U žádné varianty nebylo zjištěno osamostatňování jakékoli části PŘJM, která by pak následně vytvořila základ pro variantu od PŘJM.

⁶⁶ PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X, str. 93.

⁶⁷ viz pozn. č. 28

Následně proběhla onomaziologická analýza. Následující tabulka č. 15 představuje velice zajímavé výsledky. Varianty od PŘJM jsou totiž záležitostí výhradně mimorodinnou, pravděpodobně ji využívají hlavně vrstevníci pojmenovaných.

Tabulka 15: Počet variant od PŘJM, kteří využívají konkrétní mluvčí v daném kontextu

Mluvčí	Kontext			Celkem ⁶⁸
	Neutrální	Pozitivní	Negativní	
Otec	0	1	0	1
Matka	0	0	0	0
Sourozenci	0	0	0	0
Příbuzní	0	0	0	0
Kamarádi	31	15	18	46 + 15

Zároveň je také vidět, že se používají převážně v neutrálním kontextu, poměr expresivních situací je vyvážen. Dalo by se tedy usuzovat, že varianty od PŘJM se snaží udržovat nějaký odstup mluvčího od pojmenovávaného, a zřejmě i sám respondent cítí určitý distanc. Proč by pak psal tyto varianty do otázky „... když tě chce oslovit normálně?“, když by cítil danou situaci jinak?

7.2.1 Zvláštní případy

Babka od Dědek

Jedna z variant, u které z pochopitelných důvodů nešlo vyčlenit základ a sufixální část. Tato obměna byla vytvořena jako antonymum k oficiální variantě. Dala by se zařadit ke skupině přezdivek, jak byla definovaná u RJ? Pravděpodobně ano, však jednu ze skupin označuje Knappová jako Přezdívky motivované příjmením nositele⁶⁹.

Ryba od Fišerová

Další z variant, kde nebylo možné určit základ a příponovou část. Obměna byla vytvořena překladem oficiální varianty. Stejně jako předchozí

⁶⁸ Pokud danou variantu použil mluvčí ve dvou různých kontextech, pak je za znaménkem plus vyjádřen počet takových variant, např. otec použil dohromady 8 variant, každou v jednom kontextu, a z toho 2 varianty ve dvou a více kontextech, dohromady použil 8 různých variant.

⁶⁹ KNAPPOVÁ, Miloslava. Tvorba přezdivek stále živá. In. *12. slovenská onomastická konferencia a 6. seminár „Onomastika a škola“*: Prešov 25.–26. oktobra 1995, zborník referátov. Prešov: Pedagogická fakulta UPJŠ, 1996. ISBN 80-88885-04-3, str. 122.

varianta i tato by se dala přiřadit k přezdívám. Knappová v rámci stejné skupiny jako výše uvedená varianta uvádí v jednom podbodu (konkrétně 2.4) „přezdívky vzniklé překlady jmen“.⁷⁰

Prťka - Drťka od Drtinová

Zde uvádím třetí variantu, kterou nebylo možné analyzovat. Na rozdíl od předchozích dvou jde o rytmicko-rýmového spojení, které se v mnohém podobá PP - onymická spojení rytmicko-rýmová (viz kapitola Přezdívková propria). Je zde hlásková podobnost, stejná slabiková struktura i rýmované zakončení. Otázkou tedy zůstává, jaké apelativum se skrývá pod označením Prťka.

Bubu od Bubeníčková

Bubu je varianta, která svou strukturou připomíná PP - zdvojená HYP. Vyčlenila se první slabika z PŘJM, která prošla procesem zdvojení, nebo se zkrátil základ, došlo k derivaci sufixem a výsledná podoba je jenom díky stejnému začátku prvních dvou slabik v oficiálním PŘJM?

Hanušátko od Hanuš

Zde mě zaujala přípona -átko. Jak jsem již zmínila v kapitole Hypokoristika, tento sufix se používá v apelativní tvorbě pro označení mláďat. Je zajímavé, že se tento slovotvorný prostředek dá využít i na PŘJM. Tato varianta je hodnocena jako příznaková právě kvůli sufixu pro střední rod. Mluvčími jsou kamarádi, kteří toto označení používají v neutrálním kontextu. Navíc je toto jedna ze dvou variant, která je čtyřslabičná – oproti základnímu PŘJM je varianta dvojnásobně dlouhá.

Papoušek od Copoušková

Velmi zajímavá varianta svou strukturou – jedná se totiž nejen o derivaci pomocí předpony, ale základ varianty je vzat z druhé slabiky oficiálního

⁷⁰ Tamtéž.

PŘJM. V oblasti variant od RJ jsem se s podobnou strukturou nesetkala, ani jsem ji nenašla v odborné literatuře.

Poštolkýno od Štolfa

Tato varianta dokazuje variabilitu jazykového systému, stejně jako možnost kombinovat různé jazykové prostředky. Opět je tu předponové odvozování, tentokrát je ale základ odvozený z první slabiky. Navíc tu došlo k prodloužení, jde tu o druhou variantu, která je oproti oficiální podobě RJ dvojnásobně prodloužená.

Ostatní zvláštní případy

- *Kad'ousár od Kadavá* (alternovaný základ ve spojení se zvláštním sufixem, v základu došlo ke konsonantické změně, neodpovídá přirozenému rodu nositele, nesklonné, meliorativum, mluvčí: kamarádi)
- *Kladina od Hladíková* (alternovaný základ s obvyklým sufixem, konsonantická změna v základu, varianta utvořena příponovým odvozováním a přizpůsobením, evokuje apelativum, nelze určit onomaziologické parametry)
- *Želízko od Železný* (zkrácený nezměněný základ se sufixem pro střední rod, evokuje apelativum, používáno v neutrálním kontextu, mluvčí: kamarádi)

7.3 Shrnutí

Varianty od příjmení nabízejí podobné možnosti komplexní onomastické analýzy jako varianty od rodných jmen. Pravděpodobně se zde vyskytují podobné struktury, tj. něco jako hypokoristika, přezdívková propria i přezdívky ve specifickém rozsahu k oficiálním příjmením. Již teď je možné předpokládat, že např. struktura typu Ersatznamen zřejmě nebude možná – oficiálních příjmení je daleko více než rodných jmen a těžko si představit „vypůjčení si“ hypokoristické podoby jiného příjmení. Za předpokladu, že by něco jako hypokoristické podoby příjmení vůbec existovaly.

Závěr

Cílem práce bylo popsat a analyzovat množinu nestandardních antroponym na základě konkrétního onymického materiálu. Popsala jsem různé vztahy mezi jednotlivými oblastmi – mezi skupinami v rámci antroponym navzájem (konkrétně vztah hypokoristika – přezdívky), dále obě tyto množiny jako celek jsem konfrontovala se standardizovanými vlastními jmény – rodným jménem a příjmením. Také jsem popsala vztah mezi zkoumanými nestandardizovanými proprii a apelativy.

Dále jsem analyzovala jednotlivé skupiny těchto nestandardizovaných vlastních jmen z dalšího pohledu. Navrhla jsem vymezení pojmů, jejich vznik a motivaci, popsala jsem klasifikaci základě studia odborné literatury. Vše bylo opřeno o praktickou analýzu a podpořeno konkrétními příklady. Velký přínos vidím v navržnutí modelů vzniku/motivace u skupiny přezdívek a přezdívkových proprií. U skupiny přezdívek jsem také navrhla možné grafické úpravy pro další šetření.

Druhým cílem této práce byl popis přechodného pásu mezi hypokoristiky a přezdívkami. Za tento přechodový pás byla zvolena právě přezdívková propria, na základě analýzy a rozčlenění onymického materiálu jsem navrhla vymezení tohoto pojmu. Naznačila jsem proces vzniku/motivace k použití právě tohoto nestandardizovaného prostředku. Byly navržnuty a popsány jednotlivé typy přezdívkových proprií a doloženy konkrétními příklady z onomastického rozboru. Byla také provedena onomaziologická analýza těchto variant.

Provedená analýza navíc přinesla zajímavý pohled na dosud neúplně zmapovanou oblast nestandardizovaných podob k příjmením. Bylo navržnuto rozdělení do podobných podskupin jako u rodných jmen, tedy podskupiny typu hypokoristického, přezdívkově-propriálního a typu, který se hodně prolíná s apelativní oblastí. Také jsem navrhla a vyzkoušela v rámci analýzy podobně postupy, jaké jsou prováděny u hypokoristik.

Bylo by dobré provést další výzkumy a šetření, která by byla zaměřená spíše na hledání a analýzu přezdívkových proprií, obzvláště pak málo početné typy, např. onymická spojení. K tomu bych navrhovala použít spíše kvalitativní dotazník, zaměřený na komunikaci z pohledu autora, mluvčího. Případně doplnit tento výzkum semistrukturovaným rozhovorem. V centru pozornosti by stála např. volba výběru

určitých RJ a otázky jaké varianty mluvčí slyšel, jaké on sám použil a z jakého důvodu si zvolil právě tuhle, v jaké situaci tyto prostředky použil a koho vlastně oslovoval. U pojmenovávaného bychom pak mohli chtít znát pohlaví, věk, sociální status, apod.

Další výzkum doporučuji vést směrem na hraniční oblasti mezi jednotlivými množinami. Je jedno, zda se bude jednat o hranici mezi standardizovanými a nestandardizovanými podobami, proprii a apelativy, hypokoristiky a apelativy, hypokoristiky a přezdívkovými proprii, přezdívkovými proprii a apelativy, příp. přezdívkami anebo mezi přezdívkami a apelativy. Najít jakoukoli „třecí“ plochu mezi všemi těmito množinami a podmnožinami nebude vůbec těžké.

Posledním doporučením, kam dál je možné vést další výzkum, je na nestandardizované varianty k přijetí. Jaká je motivace pro jejich použití v běžné komunikaci? Jak vznikají oproti standardizovaným podobám? Existuje nějaké třídění, klasifikace, typy, ...? Pokud ano, najde se dostatečně velká množina příkladů a konkrétních variant pro jednotlivé třídy, typy, ...?

Otázek je spousta, stejně tak materiálu kolem nás. Antroponyma jako produkty mluvené řeči a komunikace nabízejí neomezenou množinu příkladů.

Bibliografie

Citovaná literatura

BAJEROVÁ, Michaela. *Hypokoristické podoby rodných jmen žáků ve Vrchlabí*. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, 2013. Vedoucí práce doc. PhDr. Svatopluk Pastyřík, Ph.D. Bakalářská práce.

BLANÁR, Vincent. Medzi apelatívom a vlastným menom. In: *12. slovenská onomastická konferencia a 6. seminár „Onomastika a škola“: Prešov 25. – 26. októbra 1995, zborník referátov*. Prešov: Pedagogická fakulta UPJŠ, 1996. ISBN 80-88885-04-3.

HÁLA, Josef. Jak vznikaly na vesnicích názvy „po chalupách“. In: *Zpravodaj místopisné komise ČSAV*. 1969, Ročník X, číslo 2. Praha: Academia, 1969.

KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ. *Encyklopedický slovník češtiny*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. ISBN 80-7106-484-X.

KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude Vaše dítě jmenovat?* Praha: Academia, 2006. ISBN 80-200-1349-0.

KNAPPOVÁ, Miloslava. K funkčnímu pojetí vlastních jmen. In: *Slovo a slovesnost: časopis pro otázky teorie a kultury jazyka*. 1992, Sv. XLIII. Praha: Melantrich, 1935-. ISSN 0037-7031.

KNAPPOVÁ, Miloslava. K proměnám systému hypokoristik. In: *Onomastické práce, svazek 4, sborník rozprav k sedmdesátým narozeninám univ. prof. Ivana Lutterera, CSc.* Praha: Ústav pro jazyk český AV ČR, 2000. ISBN 80-901673-9-X.

KNAPPOVÁ, Miloslava. Přezdívky v proměnách staletí. In: *Acta onomastica, věnováno k 100. výročí narození PhDr. Jana Svobody, DrSc.*, ročník XL. Praha: Ústav pro jazyk český AV ČR, 2000. ISSN 1211-4413, ISBN 80-86496-01-5.

KNAPPOVÁ, Miloslava. *Rodné jméno v jazyce a společnosti*. Praha: Academia, 1989. ISBN 80-200-0167-0.

KNAPPOVÁ, Miloslava. Tvorba přezdivek stále živá. In: *12. slovenská onomastická konferencia a 6. seminár „Onomastika a škola“: Prešov 25. - 26. októbra 1995, zborník referátov*. Prešov: Pedagogická fakulta UPJŠ, 1996. ISBN 80-88885-04-3.

KOBLÍŽEK, Vladimír. Hypokoristické podoby rodných jmen ovlivněné dialektem podkrkonošské oblasti. In: *Onymické systémy v regionech: sborník příspěvků z 5. semináře "Onomastika a škola", konaného 12. - 14. ledna 1993 v Hradci Králové: seminář*. Hradec Králové: Gaudeamus, 1995. ISBN 80-7041-349-2.

KRŠKO, Jaromír. Úloha středu a okraja societ při tvorbě prezyvok. In: *Okraj a střed v jazyce a v literatuře, sborník z mezinárodní konference*. Ústí nad Labem: UJEP v Ústí nad Labem, 2003. ISBN 80-7044-479-7.

PASTYŘÍK, Svatopluk. Hypokoristika jako osobitý druh antroponym. In: *Acta onomastika*. Ročník XLVII. Praha: Ústav pro jazyk český AV ČR, 2006. ISSN 1211-4413, ISBN 80-86496-34-1.

PASTYŘÍK, Svatopluk. O přejímání vlastních jmen. In: *Češtinář*. Hradec Králové: 2001-2002, roč. 12, č. 1. ISSN 1211-6874.

PASTYŘÍK, Svatopluk. *Rukověť pro onomastické semináře*. lide.uhk.cz: učitel Pdf: Pastyřík, Svatopluk. lide.uhk.cz. [Online]
<http://lide.uhk.cz/pdf/ucitel/pastysv1/Slovníček%20k%20Rukověti.pdf>

PASTYŘÍK, Svatopluk. *Studie o současných hypokoristických podobách rodných jmen v češtině*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2003. ISBN 80-7041-569-X.

PETR, Jan a kol. *Mluvnice češtiny. 1, Fonetika, fonologie, morfologie a morfeematika, tvoření slov*. Praha: Academia, 1986.

ŠTĚPÁNOVÁ, Pavla. *Pojmenování partnerů a jejich oslovování v soukromé komunikaci*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2010. Vedoucí práce PhDr. Ladislav Janovec, Ph.D. Bakalářská práce.

Prostudovaná literatura

DRŠATOVÁ, Jana a Alena, SVOBODOVÁ. *Odras rodinných vztahů v hypokoristickém pojmenování dítěte*. Hradec Králové: Gaudeamus, 1995.

HLOUŠKOVÁ, Alice. *Hypokoristické vztahy rodných jmen v žákovských kolektivech*. Hradec Králové: Gaudeamus, 1995.

PASTYŘÍK, David. *Hypokoristické podoby rodných jmen v žákovském kolektivu*. Hradec Králové: Gaudeamus, 1995.

PASTYŘÍK, Svatopluk. O přejímání vlastních jmen. *Češtinář*. 2001-2002, č. 1.

PASTYŘÍK, Svatopluk. Počátky výzkumu hypokoristik na VŠP v Hradci Králové. In: *Onymické systémy v regionech: sborník příspěvků z 5. semináře „Onomastika a škola“*. Hradec Králové: Gaudeamus, 1995.

PROUZOVÁ, Blanka. Jazyková a onomastická analýza hypokoristik a její využití ve školní praxi. *Češtinář*. 2001-2002, č. 2.

PASTYŘÍK, Svatopluk. K současným přezdívкам a jejich třídění. In: *Sborník přednášek z VII. Konference o slangu a argotu v Plzni 24.-25.září 2003*. Plzeň: PdF ZČU v Plzni, 2005. ISBN 80-7043-359-0.

KLIMEŠ, Lumír. Několik netradičních pohledů na přezdívky plzeňských vysokoškoláků. In: *Jazyk a literatura XVI*. Plzeň: PdF ZČU v Plzni, 1994. ISBN 80-7043-135-0.

Anketa k bakalářské práci

Hypokoristické podoby rodných jmen žáků ve Vrchlabí

1) Jméno a příjmení:

2) Třída:

3) Datum narození:

4) Název obce, kde bydlíš:

5) Dnešní datum:

Uveď prosím všechny způsoby v **1. a 5. pádě!**

6) Jak tě osloví otec, když:

a) tě chce oslovit normálně?

b) tě chce oslovit hezky?

c) se na tebe zlobí?

7) Jak tě osloví matka, když:

a) tě chce oslovit normálně?

b) tě chce oslovit hezky?

c) se na tebe zlobí?

8) Jak tě osloví sourozenci, když:

a) tě chce oslovit normálně?

b) tě chce oslovit hezky?

c) se na tebe zlobí?

9) Jak tě osloví další příbuzní (babička, strýc, sestřenice, ...), když:

a) tě chce oslovit normálně?

b) tě chce oslovit hezky?

c) se na tebe zlobí?

10) Jak tě osloví kamarádi, když:

a) tě chce oslovit normálně?

b) tě chce oslovit hezky?

c) se na tebe zlobí?

Anketa k DP - přezdívky a jiná oslovení

Všechny oslovovací varianty prosím pište v 1. pádě. Nadávky a vulgarismy neuvádějte. Pokud z nějakého důvodu nemůžete nebo nechcete oslovení uvést, kolonku proškrtněte. Všechna uvedená data budou použita výhradně pro zpracování diplomové práce Nestandardizované podoby antroponym v současné češtině.

*Povinné pole

1. **Jaké je Vaše křestní jméno? ***

.....

2. **Jaké je Vaše příjmení? ***

.....

3. **Napište Váš věk. ***

.....

4. **Napište kraj, odkud jste. ***

.....

5. **Jak Vás oslovuje matka v normální situaci?**

.....

6. **Jak Vás oslovuje matka, když se na Vás zlobí?**

.....

7. **Jak Vás oslovuje matka, když Vás chce oslovit hezky?**

.....

8. **Jak Vás oslovuje otec v normální situaci?**

.....

9. **Jak Vás oslovuje otec, když se na Vás zlobí?**

.....

10. **Jak Vás oslovuje otec, když Vás chce oslovit hezky?**

.....

11. **Jak Vás oslovují sourozenci v normální situaci?**

.....

12. **Jak Vás oslovují sourozenci, když se na Vás zlobí?**

.....

13. **Jak Vás oslovují sourozenci, když Vás chtějí oslovit hezky?**

.....

14. **Jak Vás oslovují příbuzní v normální situaci? (babička, strýc, sestřenice, ...)**

.....

15. **Jak Vás oslovují příbuzní, když se na Vás zlobí?**

.....

16. **Jak Vás oslovují příbuzní, když Vás chtějí oslovit hezky?**

.....

17. **Jak Vás oslovují kamarádi, event. spolužáci v normální situaci?**

.....

18. **Jak Vás oslovují kamarádi, event. spolužáci, když se na Vás zlobí?**

.....

19. **Jak Vás oslovují kamarádi, event. spolužáci, když Vás chtějí oslovit hezky?**

.....

20. **Máte nějakou přezdívku? Jak zní?**

.....

Příloha B: Soupis hypokoristických podob se vzorci

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov.	SMV1	SMV2	SMV3
Adam	<i>Áďo</i>	Áďa	Áď	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp		
Adéla	<i>Áďo</i>	Áďa	Áď	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp		
Andrea	<i>Áďo</i>	Áďa	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Adam	<i>Adámku</i>	Adámek	Adám	ek	Zalt2	Smd	Vz	0	ODVp		
Adéla	<i>Adél</i>	Adél	Adél	-	Z	S ₀	0	0	ODVp		
Adéla	<i>Adélice</i>	Adélice	Adél	ice	Z	Sap	0	0	ODVp		
Adéla	<i>Adélko</i>	Adélka	Adél	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Adéla	<i>Adeluško</i>	Adeluška	Adel	uška	Zalt2	Smd	Vz	0	ODVp		
Andrea	<i>Ádi</i>	Ádi	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Andrea	<i>Ádinko</i>	Ádinka	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Andrea	<i>Ájo</i>	Ája	Áj	a	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Andrea	<i>Áji</i>	Áji	Áj	i	Zalt2	S	Vkz	1	ODVp	PŘI	
Andrea	<i>Ájouši</i>	Ájouš	Áj	ouš	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Andrea	<i>Ájoušáku</i>	Ájoušák	Áj	oušák	Zalt2	S	Vkz	1	ODVp	PŘI	
Andrea	<i>Ájuš</i>	Ájuš	Áj	uš	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Adéla	<i>Álo</i>	Ála	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Anna	<i>Áňa</i>	Áňa	Áň	a	Zalt1	S	Vkz	1	ODVp		
Anna	<i>Áňo</i>	Áňa	Áň	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp		
Anna	<i>Ančo</i>	Anča	An	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Anna	<i>Anče</i>	Anče	An	če	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Anna	<i>Ančí</i>	Ančí	An	čí	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Andrea	<i>Andrejko</i>	Andrejka	Andre	jka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Andrea	<i>Andujáku</i>	Anduják	And	uják	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Andrea	<i>Andujánu</i>	Andujánek	And	ujánek	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp	ZKR	
Anna	<i>Andulo</i>	Andula	And	ula	Zalt2	S	Kz	0	ODVp		
Anna	<i>Andulína</i>	Andulína	And	ulína	Zalt3	Smd	Kz	0	ODVp		
Anna	<i>Andulka</i>	Andulka	And	ulka	Zalt2	Smd	Kz	0	ODVp		
Andrea	<i>Andus</i>	Andus	And	us	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Andrea	<i>Andy</i>	Andy	And	y	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Aneta	<i>Anet</i>	Anet	Anet	-	Z	S ₀	0	0	ODVp		
Aneta	<i>Anetáčeku</i>	Anet'áček	Anet'	áček	Zalt	S	Kz	1	ODVp		
Aneta	<i>Anetinka</i>	Anetinka	Anet	inka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Aneta	<i>Anetko</i>	Anetka	Anet	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Anežka	<i>Anež</i>	Anež	Anež	-	Z	S ₀	0	0	ODVp		
Anežka	<i>Anežo</i>	Aneža	Anež	a	Z	Sap	0	0	ODVp		
Anna	<i>Ani</i>	Ani	An	i	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Anna	<i>Aničko</i>	Anička	An	ička	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Anna	<i>Anička</i>	Anička	An	ička	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp	ZKR	
Anna	<i>Anino</i>	Anina	An	ina	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Anna	<i>Aňoušek</i>	Aňoušek	Aň	oušek	Zalt4	Smd	Kz	1	ODVp		
Anežka	<i>Any</i>	Any	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Aneta	<i>Aný</i>	Aný	An	ý	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Aneta	<i>Anynko</i>	Anynka	An	ynka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp		
Barbora	<i>Baro</i>	Bara	Bar	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Báro</i>	Bára	Bár	a	Zalt	S	Vz	0	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Barčo</i>	Barča	Bar	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Barčus</i>	Barčus	Bar	čus	Zzkrac	Sap	0	1	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Baru</i>	Baru	Bar	u	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Barů</i>	Barů	Bar	ů	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Baruno</i>	Baruna	Bar	una	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Barunko</i>	Barunka	Bar	unka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Baruš</i>	Baruš	Bar	uš	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Barušáku</i>	Barušák	Bar	ušák	Zzkrac	Sap	0	1	ODVp	ZKR	
Barbora	<i>Baruško</i>	Baruška	Bar	uška	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Beáta	<i>Beátka</i>	Beátka	Beát	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Alžběta	<i>Bětuše</i>	Bětuše	Bět	uše	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	OSK2	
Alžběta	<i>Bety</i>	Bety	Bet	y	Zalt1	S	Vz	0	ODVp	OSK2	
Alžběta	<i>Betyno</i>	Betyna	Bet	yna	Zalt1	Sap	Vz	0	ODVp	OSK2	
Alžběta	<i>Betynečko</i>	Betynečka	Betyn	ečka	Zalt2	Smd	Vkz	0	ODVp	OSK2	
Lucie	<i>Cinko</i>	Cínka	C	inka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
David	<i>Dádo</i>	Dáda	Dá	da	Zalt1	S	Vz	0	ZDV		
Daniel	<i>Dájo</i>	Dája	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Daniel	<i>Dane</i>	Dan	Dan	-	Zzkrac	S ₀	0	0	ODVp	ZKR	
Daniela	<i>Dančo</i>	Danča	Dan	ča	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Daniela	<i>Dando</i>	Danda	Dan	da	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Daniela	<i>Dandíku</i>	Dandík	Dan	dík	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp	ZKR	
Daniel	<i>Danečku</i>	Daneček	Dan	eček	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Daniela	<i>Danuno</i>	Danuna	Dan	una	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp		
Daniela	<i>Danuško</i>	Danuška	Dan	uška	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp		
David	<i>Davčo</i>	Davča	Dav	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
David	<i>Davi</i>	Davi	Davi	-	Zzkrac	S ₀	0	0	ODVp	ZKR	
David	<i>Davídku</i>	Davídek	Davíd	ek	Zalt2	Smd	Vz	0	ODVp		
Denisa	<i>Denisko</i>	Deniska	Denis	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Denisa	<i>Deny</i>	Deny	Den	y	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Dominika	<i>Domčo</i>	Domča	Dom	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Dominika	<i>Domčátko</i>	Domčátko	Domč	átko	Zalt	Smd	Kz	1	ODVp		
Dominika	<i>Domi</i>	Domi	Domi	-	Zzkrac	S ₀	0	0	ODVp	ZKR	OSK1
Dominika	<i>Domino</i>	Domina	Domin	a	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Dominika	<i>Dominičko</i>	Dominička	Domin	ička	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Dominika	<i>Domísku</i>	Domísek	Dom	ísek	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp	ZKR	OSK1
Dominika	<i>Domulko</i>	Domulka	Dom	ulka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	OSK1
Eliška	<i>Elo</i>	Ela	El	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Eliška	<i>Elčo</i>	Elča	El	ča	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Eliška	<i>Eldo</i>	Elda	El	da	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Eliška	<i>Eli</i>	Eli	El	i	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Eliška	<i>Elino</i>	Elina	El	ina	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Eliška	<i>Elinko</i>	Elinka	El	inka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Eva	<i>Ev</i>	Ev	Ev	-	Z	S ₀	0	0	ODVp	ZKR	
Eva	<i>Eváku</i>	Evák	Ev	ák	Z	Sap	0	1	ODVp		
Eva	<i>Evčo</i>	Evča	Ev	ča	Z	S	0	0	ODVp		
Eva	<i>Evi</i>	Evi	Ev	i	Z	S	0	1	ODVp		

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Eva	<i>Evičko</i>	Evička	Ev	ička	Z	Smd	0	0	ODVp		
Eva	<i>Eviku</i>	Evik	Ev	ik	Z	S	0	1	ODVp		
Eva	<i>Evino</i>	Evina	Ev	ina	Z	Sap	0	0	ODVp		
Eva	<i>Eviňáku</i>	Eviňák	Ev	iňák	Z	Sap	0	1	ODVp		
Eva	<i>Evinko</i>	Evinka	Ev	inka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Eva	<i>Evule</i>	Evule	Ev	ule	Z	S	0	0	ODVp		
Filip	<i>Fíd'o</i>	Fíd'a	Fí	d'a	Zalt1	S	Vz	0	ODVp		
Filip	<i>Fildo</i>	Filda	Fil	da	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Filip	<i>Filípku</i>	Filípek	Filíp	ek	Zalt2	Smd	Vz	0	ODVp		
Gabriel	<i>Gábo</i>	Gába	Gáb	a	Zalt	S	Vz	0	ODVp		
Gabriel	<i>Gabčo</i>	Gabča	Gab	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Gabriela	<i>Gabčo</i>	Gabča	Gab	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Gabriela	<i>Gábi</i>	Gábi	Gáb	i	Zalt	S	Vz	0	ODVp		
Gabriel	<i>Gábíku</i>	Gábík	Gáb	ík	Zalt	Smd	Vz	0	ODVp		
Gabriela	<i>Gábino</i>	Gábina	Gáb	ina	Zalt	S	Vz	0	ODVp		
Gabriela	<i>Gábinko</i>	Gábinka	Gáb	inka	Zalt	Smd	Vz	0	ODVp		
Hana	<i>Hančo</i>	Hanča	Han	ča	Z	S	0	0	ODVp		
Hana	<i>Hančí</i>	Hančí	Han	čí	Z	S	0	1	ODVp		
Hana	<i>Hani</i>	Hani	Han	i	Z	S	0	0	ODVp		
Hana	<i>Hanice</i>	Hanice	Han	ice	Z	Sap	0	0	ODVp		
Hana	<i>Haničko</i>	Hanička	Han	ička	Z	Smd	0	0	ODVp		
Hana	<i>Haniku</i>	Hanik	Han	ik	Z	S	0	1	ODVp		
Hana	<i>Hanino</i>	Hanina	Han	ina	Z	Sap	0	0	ODVp		
Hana	<i>Haninko</i>	Haninka	Han	inka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Hana	<i>Hanko</i>	Hanka	Han	ka	Z	S	0	0	ODVp		
Hana	<i>Háňoš</i>	Háňoš	Háň	oš	Zalt1	S	Vkz	1	ODVp		
Hana	<i>Haňul</i>	Haňul	Haň	ul	Zalt2	S	Kz	0	ODVp		
Hana	<i>Haňule</i>	Haňule	Haň	ule	Zalt2	S	Kz	0	ODVp		
Hana	<i>Hanulko</i>	Hanulka	Han	ulka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Hana	<i>Hany</i>	Hany	Han	y	Z	S	0	1	ODVp		
Hana	<i>Haný</i>	Haný	Han	ý	Z	S	0	1	ODVp		
Jan	<i>Hóňo</i>	Hóňa	Hóň	a	Zzkrac	S	Vkz	0	ODVp		

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Jan	<i>Honičku</i>	Honiček	Hon	íček	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp		
Jan	<i>Honzo</i>	Honza	Honz	a	Z	S	0	0	ODVp		
Jan	<i>Honzák</i>	Honzák	Honz	ák	Z	Sap	0	0	ODVp		
Jan	<i>Honzi</i>	Honzi	Honz	i	Z	S	0	1	ODVp		
Jan	<i>Honzičku</i>	Honziček	Honz	íček	Z	Smd	0	0	ODVp		
Jan	<i>Honziku</i>	Honzik	Honz	ik	Z	S	0	0	ODVp		
Jan	<i>Honzík</i>	Honzík	Honz	ík	Z	S	0	1	ODVp		
Jan	<i>Honzíku</i>	Honzík	Honz	ík	Z	S	0	0	ODVp		
Hynek	<i>Hyndo</i>	Hynda	Hyn	da	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Hynek	<i>Hynd'ó</i>	Hynd'a	Hyn	d'a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Hynek	<i>Hynd'oušku</i>	Hynd'oušek	Hynd'	oušek	Zalt	Smd	Kz	0	ODVp		
Ilona	<i>Ilčo</i>	Ilča	Il	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Ilona	<i>Ilu</i>	Ilu	Il	u	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Ivana	<i>Ivo</i>	Iva	Iva	-	Zzkrac	S ₀	0	0	ODVp	ZKR	
Ivana	<i>Ivanečko</i>	Ivanečka	Ivan	ečka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Iva	<i>Ivanko</i>	Ivanka	Iv	anka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Ivana	<i>Ivanko</i>	Ivanka	Ivan	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Iva	<i>Ivčo</i>	Ivča	Iv	ča	Z	S	0	0	ODVp		
Ivana	<i>Ivčo</i>	Ivča	Iv	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Ivana	<i>Ivčule</i>	Ivčule	Ivč	ule	Zalt	S	Kz	0	ODVp	PŘI	
Iveta	<i>Ivet</i>	Ivet	Ivet	-	Z	S ₀	0	0	ODVp		
Iveta	<i>Ivetice</i>	Ivetice	Ivet	ice	Z	Sap	0	0	ODVp		
Iva	<i>Ivi</i>	Ivi	Iv	i	Z	S	0	1	ODVp		
Ivana	<i>Ivi</i>	Ivi	Iv	i	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Ivana	<i>Iviku</i>	Ivik	Iv	ik	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Ivana	<i>Ivísku</i>	Ivísek	Iv	ísek	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp	ZKR	
Iva	<i>Ivule</i>	Ivule	Iv	ule	Z	Smd	0	1	ODVp		
Iva	<i>Ivuš</i>	Ivuš	Iv	uš	Z	Smd	0	1	ODVp		
Iva	<i>Ivuško</i>	Ivuška	Iv	uška	Z	Smd	0	0	ODVp		
Ivana	<i>Ivuško</i>	Ivuška	Iv	uška	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Izabela	<i>Izo</i>	Iza	Iz	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK1

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Izabela	<i>Ízo</i>	Íza	Íz	a	Zalt	S	Vz	0	ODVp	OSK1	
Izabela	<i>Ízina</i>	Ízina	Íz	ina	Zalt	Sap	Vz	0	ODVp	OSK1	
Izabela	<i>Ízinečko</i>	Ízinečka	Íz	inečka	Zalt	Smd	Vz	0	ODVp	OSK1	
Izabela	<i>Ízinko</i>	Ízinka	Íz	inka	Zalt	Smd	Vz	0	ODVp	OSK1	
Jana	<i>Jančo</i>	Janča	Jan	ča	Z	S	0	0	ODVp		
Jana	<i>Jančule</i>	Jančule	Jan	čule	Z	S	0	0	ODVp		
Jana	<i>Jani</i>	Jani	Jan	i	Z	S	0	1	ODVp		
Jana	<i>Janičko</i>	Janička	Jan	ička	Z	Smd	0	0	ODVp		
Jana	<i>Janino</i>	Janina	Jan	ina	Z	S	0	0	ODVp		
Jana	<i>Janinko</i>	Janinka	Jan	inka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Jana	<i>Jaňulko</i>	Jaňulka	Jaň	ulka	Zalt	Smd	Vz	0	ODVp		
Jaroslav	<i>Jardo</i>	Jarda	Jar	da	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK1
Jaroslav	<i>Jardí</i>	Jardí	Jard	í	Zalt1	S	Kz	1	ODVp	OSK1	
Jaroslav	<i>Jardíku</i>	Jardík	Jard	ík	Zalt1	Smd	Kz	0	ODVp	OSK1	
Jaroslav	<i>Jary</i>	Jary	Jar	y	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK1
Jan	<i>Jene</i>	Jen	Jen	-	Zalt1	S ₀	Vz	0	ODVp		
Jan	<i>Jěno</i>	Jěna	Jěň	a	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp		
Jan	<i>Jěňane</i>	Jěňan	Jěň	an	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp		
Jan	<i>Jendo</i>	Jenda	Jen	da	Zalt1	S	Vz	0	ODVp		
Jan	<i>Jeničku</i>	Jeníček	Jen	íček	Zalt1	Smd	Vz	0	ODVp		
Jan	<i>Jeníku</i>	Jeník	Jen	ík	Zalt1	Smd	Vz	0	ODVp		
Jiří	<i>Jirko</i>	Jirka	Jir	ka	Zalt1	S	Kz	0	ODVp		
Jiří	<i>Jiřo</i>	Jiřa	Jiř	a	Zalt2	S	Vz	0	ODVp		
Jiří	<i>Jiřane</i>	Jiřan	Jiř	an	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Jiří	<i>Jiřánu</i>	Jiřánek	Jiř	ánek	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Jiří	<i>Jiříčku</i>	Jiříček	Jiř	íček	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Jiří	<i>Jiříčku</i>	Jiříček	Jiř	íček	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Jiří	<i>Jiříku</i>	Jiřík	Jiří	k	Z	Smd	0	0	ODVp		
Jiří	<i>Jiřino</i>	Jiřina	Jiři	na	Zalt3	Sap	Vz	1	ODVp		
Jiří	<i>Jiřinku</i>	Jiřinek	Jiř	inek	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp		
Jitka	<i>Jíto</i>	Jíta	Jít'	a	Zalt	S	Vkz	0	ODVp		

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Jitka	<i>Jitula</i>	Jitula	Jit	ula	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Jitka	<i>Jitunko</i>	Jitunka	Jit	unka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Jitka	<i>Jituško</i>	Jituška	Jit	uška	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Johana	<i>Johan</i>	Johan	Johan	-	Z	S ₀	0	1	ODVp		
Johana	<i>Johane</i>	Johan	Johan	-	Z	S ₀	0	1	ODVp		
Johana	<i>Johaňáku</i>	Johaňák	Johaň	ák	Zalt1	Sap	Kz	1	ODVp		
Johana	<i>Johánku</i>	Johánek	Johán	ek	Zalt2	Smd	Vz	1	ODVp		
Johana	<i>Johanice</i>	Johanice	Johan	ice	Z	Sap	0	0	ODVp		
Johana	<i>Johanko</i>	Johanka	Johan	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Johana	<i>Johy</i>	Johy	Joh	y	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Jolana	<i>Jolanice</i>	Jolanice	Jolan	ice	Z	Sap	0	0	ODVp		
Jolana	<i>Jolanko</i>	Jolanka	Jolan	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Jolana	<i>Jolčo</i>	Jolča	Jol	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Jolana	<i>Joli</i>	Joli	Jol	i	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Kateřina	<i>Kačo</i>	Kača	Kač	a	Zalt1	S	Kz	0	ODVp		
Karolína	<i>Káčo</i>	Káča	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Kateřina	<i>Káčo</i>	Káča	Káč	a	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp		
Kateřina	<i>Kačátko</i>	Kačátko	Kač	átko	Zalt1	Smd	Kz	1	ODVp		
Kateřina	<i>Kačenice</i>	Kačenice	Kačen	ice	Zalt3	Sap	Kz	0	ODVp		
Karolína	<i>Kačenko</i>	Kačenka	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Kateřina	<i>Kačenko</i>	Kačenka	Kač	enka	Zalt1	Smd	Kz	0	ODVp		
Karolína	<i>Kačí</i>	Kačí	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Kateřina	<i>Kačí</i>	Kačí	Kač	í	Zalt1	S	Kz	1	ODVp		
Karolína	<i>Kačko</i>	Kačka	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Kateřina	<i>Kačko</i>	Kačka	Kač	ka	Zalt1	S	Kz	0	ODVp		
Kateřina	<i>Kačus</i>	Kačus	Kač	us	Zalt1	S	Kz	1	ODVp		
Karolína	<i>Kájo</i>	Kája	Káj	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Klára	<i>Kájo</i>	Kája	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Klára	<i>Kajano</i>	Kajana	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Klára	<i>Kajásku</i>	Kajásek	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Karolína	<i>Kajdo</i>	Kajda	Kaj-	da	Zalt5	S	Kz	0	ODVp	PŘI	

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Karolína	<i>Kájinko</i>	Kájinka	Káj	inka	Zalt4	Smd	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Karolína	<i>Kájko</i>	Kájka	Káj	ka	Zalt4	Smd	0	0	ODVp	PŘI	
Karolína	<i>Kájulinko</i>	Kájulinka	Káj	ulinka	Zalt4	Smd	0	0	ODVp	PŘI	
Karolína	<i>Kajuš</i>	Kajuš	Kaj-	uš	Zalt5	Smd	0	1	ODVp	PŘI	
Karolína	<i>Karle</i>	Karel	Karel	-	Zalt6	S ₀	Vz	1	ODVp		
Karolína	<i>Karlo</i>	Karla	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Karolína	<i>Karolínko</i>	Karolínka	Karolin	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Kateřina	<i>Káťo</i>	Káťa	Káť	a	Zalt5	S	Vkz	0	ODVp		
Kateřina	<i>Kateřinko</i>	Kateřinka	Kateřin	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Kateřina	<i>Katko</i>	Katka	Kat	ka	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Kateřina	<i>Kat'ulko</i>	Kat'ulka	Kat'	ulka	Zalt5	Smd	Kz	0	ODVp		
Kateřina	<i>Katuno</i>	Katuna	Kat	una	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Kateřina	<i>Katunko</i>	Katunka	Kat	unka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Kateřina	<i>Katuško</i>	Katuška	Kat	uška	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Markéta	<i>Ketulko</i>	Ketulka	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Markéta	<i>Kety</i>	Kety	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	XXX	XXX	XXX
Kristina/ Kristýna	<i>Kíko</i>	Kíka	Kík	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	OSK1
Kristina/ Kristýna	<i>Kikčo</i>	Kikča	Kik	ča	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	OSK1
Kristina/ Kristýna	<i>Kikino</i>	Kikina	Kik	ina	Zalt2	Sap	Vkz	0	ZDV	PŘI	OSK1
Kristina/ Kristýna	<i>Kikinko</i>	Kikinka	Kik	inka	Zalt2	Smd	Vkz	0	ZDV	PŘI	OSK1
Kristina/ Kristýna	<i>Kiky</i>	Kiky	Kik	y	Zalt2	S	Vkz	0	ZDV	OSK1	
Kristina/ Kristýna	<i>Kító</i>	Kít'a	Kit'	a	Zalt4	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	OSK1
Kristina/ Kristýna	<i>Kit'ulko</i>	Kit'ulka	Kit'	ulka	Zalt5	Smd	Vkz	0	ODVp		
Klára	<i>Klárinko</i>	Klárinka	Klár	inka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Klára	<i>Klárko</i>	Klárka	Klár	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Klára	<i>Klárušo</i>	Kláruša	Klár	uša	Z	Sap	0	0	ODVp		
Klára	<i>Kláry</i>	Kláry	Klár	y	Z	S	0	1	ODVp		
Kristián	<i>Kristiánku</i>	Kristiánek	Kristián	ek	Z	Smd	0	0	ODVp		
Kristina/ Kristýna	<i>Kristinko</i>	Kristinka	Kristin	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Kristián	<i>Kristoš</i>	Kristoš	Krist	oš	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Kristina/ Kristýna	<i>Kristy</i>	Kristy	Kristy	-	Zalt4	S ₀	Vz	1	ODVp		

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Kristina/ Kristýna	<i>Kristý</i>	Kristý	Kristý	-	Zzkrac	S ₀	0	1	ODVp		
Kristina/ Kristýna	<i>Kristýnko</i>	Kristýnka	Kristýn	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Kristina/ Kristýna	<i>Kryšpínko</i>	Kryšpínka	Kryšpín	ka	Zalt3	Smd	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Jakub	<i>Kubo</i>	Kuba	Kub	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Jakub	<i>Kubí</i>	Kubí	Kub	í	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Jakub	<i>Kubičku</i>	Kubiček	Kub	íček	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Jakub	<i>Kubouši</i>	Kubouš	Kub	ouš	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Laura	<i>Lauri</i>	Lauri	Laur	i	Z	Smd	0	1	ODVp		
Laura	<i>Laurino</i>	Laurina	Laur	ina	Z	Sap	0	0	ODVp		
Laura	<i>Laurinko</i>	Laurinka	Laur	inka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Laura	<i>Lauřino</i>	Lauřina	Lauř	ina	Zalt	Sap	Kz	0	ODVp		
Lenka	<i>Lenčo</i>	Lenča	Len	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Lenka	<i>Lenči</i>	Lenči	Len	či	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Lenka	<i>Leni</i>	Leni	Len	i	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Lenka	<i>Leničko</i>	Lenička	Len	ička	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Lenka	<i>Leninko</i>	Leninka	Len	inka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Lenka	<i>Lenuš</i>	Lenuš	Len	uš	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Lenka	<i>Lenuše</i>	Lenuše	Len	uše	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp		
Lucie	<i>Lůco</i>	Lůca	Lůc	a	Zalt1	S	Vz	0	ODVp	ZKR	
Lucie	<i>Luci</i>	Luci	Luc	i	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Lucie	<i>Luciáši</i>	Luciáš	Luc	iáš	Zzkrac	S	0	1	ODVp		
Lucie	<i>Luciku</i>	Lucik	Luci	k	Z	S	0	1	ODVp		
Lucie	<i>Lucíku</i>	Lucík	Lucí	k	Zalt2	S	Vz	1	ODVp		
Lucie	<i>Lucino</i>	Lucina	Luci	na	Z	Sap	0	0	ODVp		
Lucie	<i>Luciňáčku</i>	Luciňáček	Luci	ňáček	Z	Smd	0	1	ODVp		
Lucie	<i>Luciňáku</i>	Luciňák	Luci	ňák	Z	Sap	0	1	ODVp		
Lucie	<i>Lucinečko</i>	Lucinečka	Luci	nečka	Z	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Lucie	<i>Lucinko</i>	Lucinka	Luc	inka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Lucie	<i>Lucko</i>	Lucka	Luc	ka	Zzkrac	S	0	0	ODVp		
Magdaléna	<i>Madleno</i>	Madlena	Madl	ena	Zalt1	Sap	Kz	0	ODVp		
Magdaléna	<i>Madlenko</i>	Madlenka	Madl	enka	Zalt1	Smd	Kz	0	ODVp	ZKR	OSK1

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Magdaléna	<i>Magdo</i>	Magda	Magd	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp		
Magdaléna	<i>Magdaleno</i>	Magdalena	Magdalen	a	Zalt3	S	Vz	0	ODVp		
Magdaléna	<i>Magdi</i>	Magdi	Magd	i	Zzkrac	S	0	0	ODVp	OSK1	
Magdaléna	<i>Magi</i>	Magi	Mag	i	Zzkrac	S	0	1	ODVp		
Magdaléna	<i>Majdo</i>	Majda	Majd	a	Zalt2	S	Kz	0	ODVp	PŘI	
Magdaléna	<i>Majdi</i>	Majdi	Majd	i	Zalt2	S	Kz	0	ODVp	PŘI	
Markéta	<i>Maku</i>	Maku	Mak	u	Zalt2	S	Kz	1	ODVp	ZKR	
Markéta	<i>Maky</i>	Maky	Mak	y	Zalt2	S	Kz	0	ODVp	ZKR	
Marek	<i>Máro</i>	Mára	Már	a	Zalt1	S	Vz	0	ODVp		
Marek	<i>Márane</i>	Máran	Már	an	Zalt1	Sap	Vz	0	ODVp		
Marek	<i>Marečku</i>	Mareček	Mar	eček	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Markéta	<i>Market</i>	Market	Market	-	Zalt4	S ₀	Vz	0	ODVp		
Markéta	<i>Markét</i>	Markét	Markét	-	Z	S	0	0	ODVp		
Markéta	<i>Marketo</i>	Marketa	Market	a	Zalt4	Sap	Vz	0	ODVp		
Markéta	<i>Marketi</i>	Marketi	Market	i	Zalt4	S	Vz	0	ODVp		
Markéta	<i>Marketko</i>	Marketka	Market	ka	Zalt4	Smd	Vz	0	ODVp		
Markéta	<i>Marký</i>	Marký	Mark	ý	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Markéta	<i>Markyno</i>	Markyna	Mark	yna	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Markéta	<i>Markýtka</i>	Markýtka	Markýt	ka	Zalt3	Smd	Vz	0	ODVp		
Martin	<i>Mart'o</i>	Mart'a	Mart'	a	Zalt1	S	Kz	1	ODVp		
Martina	<i>Mart'o</i>	Mart'a	Mart'	a	Zalt	S	Kz	0	ODVp		
Martin	<i>Mart'as</i>	Mart'as	Mart'	as	Zalt1	S	Kz	0	ODVp		
Martin	<i>Mart'ásku</i>	Mart'ásek	Mart'	ásek	Zalt1	Smd	Kz	0	ODVp		
Martin	<i>Martiku</i>	Martik	Marti	k	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Martin	<i>Martiňák</i>	Martiňák	Martiň	ák	Zalt2	Sap	Kz	0	ODVp		
Martin	<i>Martínku</i>	Martínek	Martín	ek	Zalt3	Smd	Vz	0	ODVp		
Martina	<i>Martinko</i>	Martinka	Martin	inka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Martina	<i>Mart'ulko</i>	Mart'ulka	Mart'	ulka	Zalt	Smd	Kz	0	ODVp		
Tomáš	<i>Mášku</i>	Mášek	Máš	ek	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Matěj	<i>Mát'o</i>	Mát'a	Mát'	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp		
Matěj	<i>Mateji</i>	Matej	Matej	-	Zalt2	S ₀	Vz	0	ODVp		

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Matěj	<i>Matesi</i>	Mates	Mates	-	Zalt3	S ₀	Vkz	0	ODVp		
Matěj	<i>Matesáku</i>	Matesák	Mates	ák	Zalt3	Sap	Vkz	0	ODVp		
Matěj	<i>Matýsku</i>	Matýsek	Matýs	ek	Zalt4	Smd	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Michaela	<i>Michaelko</i>	Michaelka	Michael	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Michaela	<i>Michalo</i>	Michala	Michal	a	Zalt1	Sap	Vz	0	ODVp		
Michal	<i>Michálku</i>	Michálek	Michál	ek	Zalt1	Smd	Vz	0	ODVp		
Michaela	<i>Michali</i>	Michali	Michal	i	Zalt1	S	Vz	1	ODVp		
Michaela	<i>Michalinko</i>	Michalinka	Michal	inka	Zalt1	Smd	Vz	0	ODVp		
Michaela	<i>Michalko</i>	Michalka	Michal	ka	Zalt1	Smd	Vz	0	ODVp		
Michaela	<i>Michaš</i>	Michaš	Mich	aš	Zzkrac	Sap	0	1	ODVp	ZKR	
Miroslava	<i>Mirčo</i>	Mirča	Mir	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK1
Miroslava	<i>Mirečko</i>	Mirečka	Mir	ečka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	OSK1
Miroslava	<i>Mirko</i>	Mirka	Mir	ka	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK1
Michaela	<i>Mišo</i>	Miša	Miš	a	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp		
Michal	<i>Mišo</i>	Miša	Miš	a	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp		
Michaela	<i>Mišaku</i>	Mišak	Miš	ak	Zalt3	S	Kz	1	ODVp	PŘI	
Michaela	<i>Mišane</i>	Mišan	Miš	an	Zalt2	Sap	Vkz	1	ODVp	PŘI	
Michaela	<i>Mišánku</i>	Mišánek	Miš	ánek	Zalt3	Smd	Kz	1	ODVp		
Michaela	<i>Miši</i>	Miši	Miš	i	Zalt3	S	Kz	0	ODVp		
Michaela	<i>Miško</i>	Miška	Miš	ka	Zalt2	Smd	Vkz	0	ODVp		
Michaela	<i>Mišul</i>	Mišul	Miš	ul	Zalt3	S	Kz	0	ODVp		
Michaela	<i>Mišule</i>	Mišule	Miš	ule	Zalt3	S	Kz	0	ODVp		
Michaela	<i>Mišulko</i>	Mišulka	Miš	ulka	Zalt3	Smd	Kz	0	ODVp		
Monika	<i>Mono</i>	Mona	Mon	a	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp	ZKR	
Monika	<i>Monča</i>	Monča	Mon	ča	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Monika	<i>Mončo</i>	Monča	Mon	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Monika	<i>Monče</i>	Monče	Mon	če	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Monika	<i>Mončí</i>	Mončí	Monč	í	Zalt1	S	Kz	1	ODVp		
Monika	<i>Mončiku</i>	Mončik	Monč	ik	Zalt1	S	Kz	1	ODVp		
Monika	<i>Mončíku</i>	Mončík	Monč	ík	Zalt1	S	Kz	1	ODVp		
Monika	<i>Moničko</i>	Monička	Mon	ička	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Monika	<i>Moninko</i>	Moninka	Mon	inka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Monika	<i>Mony</i>	Mony	Mon	y	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Monika	<i>Moný</i>	Moný	Mon	ý	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Nela	<i>Nel</i>	Nel	Nel	-	Z	S ₀	0	0	ODVp		
Nela	<i>Neli</i>	Neli	Nel	i	Z	S	0	1	ODVp		
Nela	<i>Nelice</i>	Nelice	Nel	ice	Z	Sap	0	0	ODVp		
Nela	<i>Nelino</i>	Nelina	Nel	ina	Z	Sap	0	0	ODVp		
Nela	<i>Neliňáku</i>	Neliňák	Nel	ňák	Z	Sap	0	1	ODVp		
Nela	<i>Nelinko</i>	Nelinka	Nel	inka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Nela	<i>Neluško</i>	Neluška	Nel	uška	Z	Smd	0	0	ODVp		
Dominika	<i>Niko</i>	Nika	Nik	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK2
Nicole/ Nikola	<i>Nikčo</i>	Nikča	Nik	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Nicole/ Nikola	<i>Nikol</i>	Nikol	Nikol	-	Z	S ₀	0	0	ODVp		
Nicole/ Nikola	<i>Nikolo</i>	Nikola	Nikol	a	Z	S	0	0	ODVp		
Nicole/ Nikola	<i>Nikolko</i>	Nikolka	Nikol	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Dominika	<i>Niky</i>	Niky	Nik	y	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp	ZKR	OSK2
Nicole/ Nikola	<i>Niky</i>	Niky	Nik	y	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Ondřej	<i>Ondro</i>	Ondra	Ondr	a	Zalt	S	Kz	0	ODVp	ZKR	
Ondřej	<i>Ondrášku</i>	Ondrášek	Ondr	ášek	Zalt	Smd	Kz	0	ODVp	ZKR	
Pavla/ Pavlína	<i>Pájiku</i>	Pájík	Páj	ík	Zalt	Smd	Vkz	1	ODVp	PŘI	
Pavla/ Pavlína	<i>Pájinko</i>	Pájinka	Páj	inka	Zalt	Smd	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Pavla/ Pavlína	<i>Pavli</i>	Pavli	Pavl	i	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Pavla/ Pavlína	<i>Pavlıno</i>	Pavlına	Pavl	ına	Z	Sap	0	0	ODVp		
Pavla/ Pavlína	<i>Pavlınko</i>	Pavlınka	Pavl	ínka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Pavla/ Pavlína	<i>Pavlušo</i>	Pavluša	Pavl	uša	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Josef	<i>Pepo</i>	Pepa	Pep	a	Zalt	S	Vkz	0	ODVp		
Petr	<i>Péťo</i>	Péťa	Péť	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp		
Petra	<i>Péťo</i>	Péťa	Péť	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp		
Petra	<i>Petruno</i>	Petruna	Petr	una	Z	Sap	0	0	ODVp		
Petra	<i>Petrušo</i>	Petruša	Petr	uša	Z	Sap	0	0	ODVp		
Petra	<i>Petruško</i>	Petruška	Petr	uška	Z	Smd	0	0	ODVp		

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Petr	<i>Petříku</i>	Petřík	Petř	ík	Zalt2	Smd	Kz	0	ODVp		
Petra	<i>Peťuško</i>	Peťuška	Peť	uška	Zalt2	Smd	Kz	0	ODVp		
Radek	<i>Rád'o</i>	Rád'a	Rád'	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp		
Radek	<i>Radoušku</i>	Radoušek	Rad	oušek	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Růžena	<i>Růžo</i>	Růža	Růž	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Růžena	<i>Růženko</i>	Růženka	Růžen	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Růžena	<i>Růži</i>	Růži	Růž	i	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Sandra	<i>Sandruš</i>	Sandruš	Sanr	uš	Z	S	0	0	ODVp		
Sandra	<i>Sandruško</i>	Sandruška	Sanr	uška	Z	Smd	0	0	ODVp		
Sandra	<i>Sandři</i>	Sandři	Sanř	i	Zalt	Smd	Kz	1	ODVp		
Sandra	<i>Sandy</i>	Sandy	San	dy	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp	ZKR	
Sára	<i>Sárino</i>	Sárina	Sár	ina	Z	Sap	0	0	ODVp		
Sára	<i>Sárinko</i>	Sárinka	Sár	inka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Sára	<i>Sárko</i>	Sárka	Sár	ka	Z	S	0	0	ODVp		
Sára	<i>Sáry</i>	Sáry	Sár	y	Z	S	0	0	ODVp		
Stanislava	<i>Stáňo</i>	Stáňa	Stáň	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp	OSK1	
Stanislava	<i>Stančo</i>	Stanča	Stan	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK1
Stanislav	<i>Standa</i>	Standa	Stan	da	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK1
Stanislava	<i>Standa</i>	Standa	Stan	da	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	OSK1
Stanislav	<i>Standi</i>	Standi	Stand	i	Zalt	S	Kz	0	ODVp	OSK1	
Stanislava	<i>Stánino</i>	Stánina	Stán	ina	Zalt2	Sap	Vz	0	ODVp	OSK1	
Stanislav	<i>Stanislaváku</i>	Stanislavák	Stanislav	ák	Z	Sap	0	0	ODVp		
Stanislava	<i>Stanislaváku</i>	Stanislavák	Stanislav	ák	Z	Sap	0	0	ODVp		
Tereza	<i>Téro</i>	Téra	Tér	a	Zalt	S	Vz	0	ODVp	ZKR	
Tereza	<i>Terče</i>	Terče	Ter	če	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Tereza	<i>Terez</i>	Terez	Terez	-	Z	S ₀	0	0	ODVp		
Tereza	<i>Terezáči</i>	Terezáč	Terez	áč	Z	Sap	0	1	ODVp		
Tereza	<i>Terezáku</i>	Terezák	Terez	ák	Z	Sap	0	1	ODVp		
Tereza	<i>Terezice</i>	Terezice	Terez	ice	Z	Sap	0	0	ODVp		
Tereza	<i>Terezička</i>	Terezička	Terez	ička	Z	Smd	0	0	ODVp		
Tereza	<i>Terezko</i>	Terezka	Terez	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Tereza	<i>Teri</i>	Teri	Ter	i	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Tereza	<i>Terí</i>	Terí	Ter	í	Zzkrac	Sap	0	1	ODVp	ZKR	
Tereza	<i>Teriku</i>	Terik	Ter	ik	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	
Tereza	<i>Terinko</i>	Terinka	Ter	inka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Tereza	<i>Terko</i>	Terka	Ter	ka	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Tereza	<i>Teruško</i>	Teruška	Ter	uška	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Tomáš	<i>Tome</i>	Tom	Tom	-	Zzkrac	S ₀	0	0	ODVp	ZKR	
Tomáš	<i>Tomane</i>	Toman	Tom	an	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	
Tomáš	<i>Tomášku</i>	Tomášek	Tomáš	ek	Z	Smd	0	0	ODVp		
Tomáš	<i>Tomátko</i>	Tomátko	Tom	átko	Zzkrac	Smd	0	1	ODVp	ZKR	
Tomáš	<i>Tomku</i>	Tomek	Tom	ek	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Tomáš	<i>Tomíku</i>	Tomík	Tom	ík	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Kristina/ Kristýna	<i>Týno</i>	Týna	Týn	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK2
Kristina/ Kristýna	<i>Týnečko</i>	Týnečka	Týn	ečka	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	OSK2
Kristina/ Kristýna	<i>Týnko</i>	Týnka	Týn	ka	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK2
Kristina/ Kristýna	<i>Týnuš</i>	Týnuš	Týn	uš	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	OSK2
Kristina/ Kristýna	<i>Týnuše</i>	Týnuše	Týn	uše	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR	OSK2
Kristina/ Kristýna	<i>Týnuško</i>	Týnuška	Týn	uška	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	OSK2
Kristina/ Kristýna	<i>Tyny</i>	Tyny	Tyn	y	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	OSK2
Kristina/ Kristýna	<i>Týny</i>	Týny	Týn	y	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	OSK2
Kristina/ Kristýna	<i>Týný</i>	Týný	Týn	ý	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	OSK2
Kristina/ Kristýna	<i>Tynyno</i>	Tynyna	Tyn	yna	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	OSK2	
Václav	<i>Vášo</i>	Váša	Váš	a	Zalt1	S	Kz	0	ODVp		
Václav	<i>Vašeku</i>	Vášek	Váš	ek	Zalt2	S	Vkz	1	ODVp		
Václav	<i>Vašku</i>	Vášek	Váš	ek	Zalt2	S	Vkz	0	ODVp		
Václav	<i>Venco</i>	Venca	Venc	a	Zalt3	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Václav	<i>Vendo</i>	Venda	Ven	da	Zalt4	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	
Veronika	<i>Verčo</i>	Verča	Ver	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Věra	<i>Věrčo</i>	Věrča	Věr	ča	Z	S	0	0	ODVp		
Věra	<i>Věrko</i>	Věrka	Věr	ka	Z	S	0	0	ODVp		
Veronika	<i>Veru</i>	Veru	Ver	u	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	

RJ	HYP 5.p.	HYP 1.p.	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	SMV3
Věra	<i>Věru</i>	Věru	Věr	u	Z	S	0	0	ODVp		
Veronika	<i>Veruno</i>	Veruna	Verun	a	Zalt	Sap	Vz	0	ODVp		
Věra	<i>Věruno</i>	Věruna	Věr	una	Z	Sap	0	0	ODVp		
Veronika	<i>Verunečko</i>	Verunečka	Verun	ečka	Zalt	Smd	Vz	0	ODVp		
Veronika	<i>Verunko</i>	Verunka	Verun	ka	Zalt	Smd	Vz	0	ODVp		
Veronika	<i>Veruš</i>	Veruš	Ver	uš	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Věra	<i>Věruško</i>	Věruška	Věr	uška	Z	Smd	0	0	ODVp		
Vítek	<i>Víto</i>	Vít'a	Vít'	a	Zalt	S	Kz	0	ODVp		
Vítek	<i>Vítane</i>	Vít'an	Vít'	an	Zalt	Sap	Kz	0	ODVp		
Vítek	<i>Vítas</i>	Vít'as	Vít'	as	Zalt	S	Kz	0	ODVp		
Vítek	<i>Vítečku</i>	Víteček	Vít	eček	Z	Smd	0	0	ODVp		
Vojtěch	<i>Vojto</i>	Vojta	Vojt	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Vojtěch	<i>Vojťas</i>	Vojťas	Vojť	as	Zalt	S	Kz	0	ODVp		
Vojtěch	<i>Vojťíku</i>	Vojťík	Vojt	ík	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR	
Vojtěch	<i>Vojťule</i>	Vojťule	Vojť	ule	Zalt	Smd	Kz	1	ODVp		
Žaneta	<i>Žáňo</i>	Žáňa	Žáň	a	Zalt1	S	Vkz	0	ODVp		
Žaneta	<i>Žanet</i>	Žanet	Žanet	-	Z	S ₀	0	0	ODVp		
Žaneta	<i>Žanetko</i>	Žanetka	Žanet	ka	Z	Smd	0	0	ODVp		
Žaneta	<i>Žany</i>	Žany	Žan	y	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	
Žaneta	<i>Žazulko</i>	Žazulka	Žaz	ulka	Zalt2	Smd	Kz	0	ODVp	PŘI	
Žaneta	<i>Žážo</i>	Žáža	Žáž	a	Zalt3	S	Vkz	0	ZDV		
Žaneta	<i>Žažulko</i>	Žažulka	Žaž	ulka	Zalt4	Smd	Kz	0	ODVp	PŘI	

Příloha C: Soupis přezdívkových proprií včetně analýzy

RJ	PP 5.p.	PP 1.p.	typ	kontext1	kontext2	kontext3	mluvčí1	mluvčí2	mluvčí3	mluvčí4
Aneta	<i>Anetko - nugetko</i>	Anetka - nugetka	onymická spojení rytm.		-		sourozenci			
Aneta	<i>Anetko - špagetko</i>	Anetka - špagetka	onymická spojení rytm.		-		sourozenci			
Martina	<i>Áťo</i>	Áťa	ambimodality k hyp.	neutrál			sourozenci			
Beáta	<i>Bejko</i>	Bejka	přípodobeniny k apel. přípodobeniny k apel./	neutrál			kamarádi			
Beáta	<i>Beruško</i>	Beruška	ambimodality k přezd.	neutrál			příbuzní			
Beáta	<i>Betko</i>	Betka	ambimodality k hyp.	neutrál			kamarádi			
Beáta	<i>Bety</i>	Bety	ambimodality k hyp.	neutrál		+	matka	otec	sourozenci	kamarádi
Beáta	<i>Bíbo</i>	Bíba	zkomoleniny	neutrál			kamarádi			
Izabela	<i>Bliz</i>	Bliz	přípodobeniny k apel.	neutrál			kamarádi			
Izabela	<i>Blizno</i>	Blizna	přípodobeniny k apel.		-		kamarádi			
Izabela	<i>Blízničko</i>	Blíznička	přípodobeniny k apel.			+	kamarádi			
Barbora	<i>Bramboro</i>	Brambora	přípodobeniny k apel.		-		příbuzní			
Daniela	<i>Dano</i>	Dana	ambimodality k hyp.		-		kamarádi			
Denisa	<i>Didi</i>	Didi	zdvojená HYP			+	matka	otec	sourozenci	
Dominika	<i>Domečku</i>	Domeček	přípodobeniny k apel.			+	otec	příbuzní		
Dominika	<i>Domku</i>	Domek	přípodobeniny k apel.	neutrál			matka			
Dominika	<i>Domino</i>	Domino	přípodobeniny k apel.	neutrál			kamarádi			
Filip	<i>Fífo</i>	Fífa	zkomoleniny			+	otec			
Jana	<i>Janináči</i>	Janináč	zkomoleniny		-		příbuzní			
Jan	<i>Jardo</i>	Jarda	ambimodality k hyp.	neutrál			kamarádi			
Jiří	<i>Jirášku</i>	Jirášek	přípodobeniny k prop.			+	kamarádi			
Josef	<i>Jotas</i>	Jotas	zkomoleniny	neutrál			kamarádi			
Josef	<i>Jotásku</i>	Jotásek	zkomoleniny			+	kamarádi			
Johana	<i>Jóžine</i>	Jóžin	přípodobeniny k prop.			+	kamarádi			
Karolína	<i>Kačeno</i>	Kačena	ambimodality k hyp.	x	x	x	x	x	x	x
Kateřina	<i>Kačeno</i>	Kačena	ambimodality k hyp.		-		příbuzní	kamarádi		
Karolína	<i>Kačí</i>	Kačí	ambimodality k hyp.			+	sourozenci			
Karolína	<i>Kačko</i>	Kačka	ambimodality k hyp.		-		sourozenci			
Karolína	<i>Kachno</i>	Kachna	přípodobeniny k apel.	x	x	x	x	x	x	x

RJ	PP 5.p.	PP 1.p.	typ	kontext1	kontext2	kontext3	mluvčí1	mluvčí2	mluvčí3	mluvčí4
Kateřina	<i>Kachno</i>	Kachna	přípodobeniny k apel. onymická spojení		-		matka			
Tomáš	<i>kamaráde Tome</i>	kamarád Tom	determ.	neutrál			kamarádi			
Kateřina	<i>Kejto</i>	Kejta	přípodobeniny k apel./ ambimodality k přezd.		-		kamarádi			
Kristián	<i>Kentáne</i>	Kentán	přípodobeniny k prop.	neutrál			kamarádi			
Kristina	<i>Kočičko</i>	Kočička	přípodobeniny k apel./ ambimodality k přezd.			+	matka			
Kristián	<i>Krikri</i>	Krikri	zdvojená HYP			+	kamarádi			
Laura	<i>Laulo</i>	Laula	zkomoleniny	x	x	x	x	x	x	x
Lenka	<i>Lenine</i>	Lenin	přípodobeniny k prop.		-		sourozenci			
Karolína	<i>Lolo</i>	Lola	zkomoleniny	x	x	x	x	x	x	x
Lucie	<i>Lulo</i>	Lula	zkomoleniny	neutrál			sourozenci			
Lucie	<i>Luli</i>	Luli	zkomoleniny	neutrál			matka	sourozenci	kamarádi	
Lucie	<i>Lulino</i>	Lulina	zkomoleniny		-		sourozenci			
Lucie	<i>Lulinko</i>	Lulinka	zkomoleniny			+	kamarádi			
Lucie	<i>Lulko</i>	Lulka	zkomoleniny	neutrál		+	sourozenci			
Markéta	<i>Makrelo</i>	Makrela	přípodobeniny k apel.		-		kamarádi			
Magdaléna	<i>Marleno</i>	Marlena	přípodobeniny k prop.		-		kamarádi			
Michaela	<i>Mášo</i>	Máša	ambimodality k hyp.		-		sourozenci			
Martin	<i>Mates</i>	Mates	ambimodality k hyp.	neutrál		+	sourozenci	otec	příbuzní	
Martin	<i>Matik</i>	Matik	ambimodality k hyp. onymická spojení	neutrál			příbuzní			
Michaela	<i>Michalko moje</i>	Michalka moje	determ.			+	matka			
Martin	<i>Mind'o</i>	Mind'a	ambimodality k hyp.	neutrál			příbuzní			
Monika	<i>Miňono</i>	Miňona	přípodobeniny k apel.		-		matka	otec		
Martin	<i>Mirolave</i>	Mirolav	ambimodality k hyp.	neutrál			příbuzní			
Mirolava	<i>Mišo</i>	Miša	ambimodality k hyp.	neutrál		+	matka	příbuzní		
Michaela	<i>Mišpule</i>	Mišpule	přípodobeniny k prop.	neutrál			matka			
Michaela	<i>Mišpuline</i>	Mišpulín	přípodobeniny k prop.			+	otec			
Michaela	<i>Mišpulko</i>	Mišpulka	přípodobeniny k prop.			+	matka			
Michaela	<i>Mišuge</i>	Mišuge	přípodobeniny k prop.			+	otec			

RJ	PP 5.p.	PP 1.p.	typ	kontext1	kontext2	kontext3	mluvčí1	mluvčí2	mluvčí3	mluvčí4
Monika	<i>Mončičáku</i>	Mončičák	přípodobeniny k apel. onymická spojení		-		matka			
Tomáš	<i>nekamaráde Tome</i>	nekamarád Tom	determ.		-		kamarádi			
Nela	<i>Nelice palice</i>	Nelice palice	onymická spojení rytm.		-		sourozenci			
Sandra	<i>Srando</i>	Sranda	přípodobeniny k apel.		-		kamarádi			
Tereza	<i>Teričáku</i>	Teričák	zkomoleniny		-		kamarádi			
Tereza	<i>Teroslavice</i>	Teroslavice	zkomoleniny	neutrál			sourozenci			
Tereza	<i>Tio</i>	Tia	zkomoleniny			+	matka			
Tomáš	<i>Tom Tom</i>	Tom Tom	echo-spojení		-		kamarádi			
Vítek	<i>Vítkovice</i>	Vítkovice	zkomoleniny		-		příbuzní			

Příloha D: Soupis přezdívek včetně analýzy

RJ	PŘEZD 5.p.	PŘEZD 1.p.	kontext1	kontext2	kontext3	mluvčí1	mluvčí2
Jana	<i>Betmene</i>	Betmen	xx	xx	xx	xxx	
Dominika	<i>Bišo</i>	Bíša	neutrál			matka	
Klara	<i>Bobe</i>	Bob	xx	xx	xx	xxx	
Klara	<i>Bobeši</i>	Bobeš	xx	xx	xx	xxx	
Markéta	<i>Bohouši</i>	Bohouš	xx	xx	xx	xxx	
Karolína	<i>Broňo</i>	Broňa	xx	xx	xx	xxx	
Hana	<i>Darlink</i>	Darlink			+	sourozenci	
Klára	<i>Duč</i>	Duč			+	sourozenci	
Tomáš	<i>Fando</i>	Fanda	neutrál			otec	
Tomáš	<i>Fandajs</i>	Fandajs	neutrál			otec	
Michaela	<i>Ferenci</i>	Ferenc	xx	xx	xx	xxx	
Michaela	<i>Ferko</i>	Ferka	xx	xx	xx	xxx	
Tomáš	<i>Frančesko</i>	Frančesko	neutrál			otec	
Tomáš	<i>Franto</i>	Franta	neutrál			sourozenci	
Tomáš	<i>Františku</i>	František			+	otec	sourozenci
Kristýna	<i>Fujvoso</i>	Fujvosa	xx	xx	xx	xxx	
Michaela	<i>Goldý</i>	Goldý	xx	xx	xx	xxx	
Jan	<i>Gonzálesi</i>	Gonzáles	neutrál			příbuzní	
Michaela	<i>Hydro</i>	Hydra		-		matka	
Iva	<i>Jogurtku</i>	Jogurtek	xx	xx	xx	xxx	
Miroslava	<i>JZD</i>	JZD	xx	xx	xx	xxx	
Lucie	<i>Kačeno</i>	Kačena		-		otec	matka
Lucie	<i>Kačenko</i>	Kačenka			+	matka	
Lucie	<i>Kačko</i>	Kačka	neutrál			matka	
Lucie	<i>Kačuličku</i>	Kačuliček			+	otec	
Daniel	<i>Karle</i>	Karel	neutrál			sourozenci	
Lucie	<i>Keter</i>	Keter	xx	xx	xx	xxx	
Iva	<i>Kočko</i>	Kočka	neutrál			otec	
Monika	<i>Kykyus</i>	Kykyus			+	sourozenci	
Michaela	<i>Májlel</i>	Májlel	neutrál			kamarádi	
Michaela	<i>Maňo</i>	Maňa			+	matka	
Barbora	<i>Máňo</i>	Máňa	xx	xx	xx	xxx	
Jolana	<i>Máničko</i>	Mánička			+	matka	
Michaela	<i>Mařeno</i>	Mařena			+	otec	
Hana	<i>Miláčku</i>	Miláček			+	kamarádi	
Izabela	<i>Milu</i>	Mílu			+	matka	
Izabela	<i>Milunko</i>	Milunka			+	matka	
Nikola	<i>Mišo</i>	Miša	neutrál			otec	matka
Nikola	<i>Mišane</i>	Mišan		-		matka	
Dominika	<i>Myšenko</i>	Mišenka	xx	xx	xx	xxx	
Nikola	<i>Mišinko</i>	Mišinka			+	otec	
Nikola	<i>Miško</i>	Miška			+	matka	
Jiří	<i>Mozku</i>	Mozek	xx	xx	xx	xxx	
Barbora	<i>Muckini</i>	Muckin			+	matka	
Dominika	<i>Myši</i>	Myši	xx	xx	xx	xxx	
Dominika	<i>Myšivko</i>	Myšivka	xx	xx	xx	xxx	
Izabela	<i>Myško</i>	Myška			+	otec	
Dominika	<i>Myško</i>	Myška	xx	xx	xx	xxx	
Kristýna	<i>Myško</i>	Myška			+	matka	
Jana	<i>Myšmo</i>	Myšma		-		sourozenci	
Dominika	<i>Myšovačko</i>	Myšovačka	xx	xx	xx	xxx	

RJ	PŘEZD 5.p.	PŘEZD 1.p.	kontext1	kontext2	kontext3	mluvčí1	mluvčí2
Dominika	<i>Ňufinko</i>	Ňufinka	xx	xx	xx	xxx	
Dominika	<i>Ňůňo</i>	Ňůňa	xx	xx	xx	xxx	
Nikola	<i>Očičko</i>	Očičko	xx	xx	xx	xxx	
Barbora	<i>Pařmeno</i>	Pařmena		-		kamarádi	
Barbora	<i>Pařmenko</i>	Pařmenka			+	kamarádi	
Jana	<i>Pind'o</i>	Pind'a	neutrál		+	otec	
Jana	<i>Pinid'ásku</i>	Pinid'ásek			+	otec	
Martin	<i>Princezno</i>	Princezna	xx	xx	xx	xxx	
Martin	<i>Profesore</i>	Profesor	neutrál		+	kamarádi	
Kristýna	<i>Ropucho</i>	Ropucha			+	otec	
Iva	<i>Skřítku</i>	Skřítek	xx	xx	xx	xxx	
Iva	<i>Terezko</i>	Terezka			+	otec	
Iva	<i>Zmrzlinko</i>	Zmrzlinka	xx	xx	xx	xxx	
Iva	<i>Žofko</i>	Žofka			+	příbuzní	kamarádi

Příloha E: Soupis obměn k příjmením včetně analýzy

PŘÍJMENÍ ofi	PŘJM 5.p.	PŘJM 1.p.	PPF	JPF	SPF	základ	suffix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	kontext1	kontext2	kontext3	mluvčí
Dědek	Babka	Babka		xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	x	x	x	x
Bareš	Barézi	Barézi		Bar	ézi	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	neutrál			kamarádi
Benčík	Béno	Béna		Béň	a	Zalt	S	Vkz	0	ODVp		neutrál		+	kamarádi
Bien	Bíňáku	Bíňák		Bíň	ák	Zalt	Sap	Kz	0	ODVp			-		kamarádi
Bien	Bíně	Bíně		Bíň	e	Zalt	Sap	Kz	0	ODVp			-		kamarádi
Bubeničková	Bubu	Bubu		Bub	u	Zzkrac	S	0	0	ZDV	ZKR	x	x	x	x
Drtinová	Drt'ko	Drt'ka		Drt'	ka	Zalt	S	Kz	0	ODVp		x	x	x	x
Erbenová	Erbenko	Erbenka		Erben	ka	Z	S	0	0	ODVp		neutrál			kamarádi
Erlebach	Erlič	Erlič		Erl	ič	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR			+	kamarádi
Erlebach	Erlič	Erlič		Erl	ič	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál	-		kamarádi
Hanuš	Hane	Han		Han	-	Zzkrac	S ₀	0	0	ODVp	ZKR	neutrál		+	kamarádi
Hanuš	Handa	Handa		Han	da	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	neutrál		+	kamarádi
Hanuš	Hanušátko	Hanušátko		Hanuš	átko	Z	S	0	1	ODVp		neutrál			kamarádi
Holý	Holej	Holej		Hol	ej	Z	S	0	0	ODVp		neutrál			kamarádi
Houfek	Houfis	Houfis		Houf	is	Z	S	0	1	ODVp		neutrál	-	+	kamarádi
Kadavá	Kadžáli	Kadžáli		Kadž	áli	Zalt	Smd	Kz	1	ODVp				+	kamarádi
Kadavý	Kadavej	Kadavej		Kadav	ej	Z	S	0	0	ODVp		neutrál			kamarádi
Kadavá	Kadžousár	Kadžousár		Kadž	ousár	Zalt	Smd	Kz	1	ODVp				+	kamarádi
Kašlík	Kašla	Kašla		Kaš	la	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	x	x	x	x
Hladíková	Kladino	Kladina		Klad	ina	Zalt	S	Kz	0	ODVp	PŘI	x	x	x	x
Klimeš	Klíma	Klíma		Klím	a	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR			+	kamarádi
Klimeš	Klimešáku	Klimešák		Klimeš	ák	Z	S	0	0	ODVp		neutrál			kamarádi
Kolarčík	Kolis	Kolis		Kol	is	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál		+	kamarádi
Křapka	Křápo	Křápa		Křáp	a	Zzkrac	Smd	0	0	ODVp	ZKR			+	kamarádi
Křapka	Křapínku	Křapínek		Křap	ínek	Z	S	0	0	ODVp		neutrál			kamarádi
Křapka	Křápko	Křápka		Křáp	ka	Z	Sap	0	0	ODVp			-		kamarádi
Kulhánek	Kulhy	Kulhy		Kulh	y	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál	-	+	kamarádi
Kůřil	Kůřa	Kůřa		Kůř	a	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	neutrál			kamarádi
Malinová	Malčo	Malča		Mal	ča	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	neutrál			kamarádi
Malinová	Malino	Malina		Malin	a	Z	S	0	0	ODVp		x	x	x	x
Malinová	Malino	Malina		Malin	a	Z	S	0	0	ODVp		x	x	x	x
Malinová	Malinko	Malinka		Malin	ka	Z	S	0	0	ODVp		x	x	x	x
Mikulec	Míky	Míky		Mik	y	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál		+	kamarádi
Mňuková	Mňukčo	Mňukča		Mňuk	ča	Z	S	0	0	ODVp		neutrál			kamarádi
Copoušková	Papoušek	Papoušek	Pa	pouš	ek	Zzkrac	S	0	1	ODV	ZKR	neutrál			kamarádi
Petrásek	Píd'o	Píd'a		Píd'	a	Zalt	S	Vkz	0	ODVp	PŘI	neutrál		+	kamarádi

PŘÍJMENÍ ofi	PŘJM 5.p.	PŘJM 1.p.	PPF	JPF	SPF	základ	sufix	hlás. rov.	morf. rov	SMV1	SMV2	kontext1	kontext2	kontext3	mluvčí	
Štolfa	Poštolkýno	Poštolkýna	Po	Štol	kýna	Zzkrac	Smd	0	1	ODV	ZKR			+	kamarádi	
Procházka	Prochy	Prochy		Proch	y	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	neutrál			kamarádi	
Drtinová	Prťko-Drt'ko	Prťka-Drt'ka		xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	x	x	x	x	
Pulpán	Pulpis	Pulpis		Pulp	is	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál		+	kamarádi	
Pulpán	Puplino	Puplino		Pulp	ino	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál			kamarádi	
Rozlílek	Roza	Roza		Roz	a	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál	-	+	kamarádi	
Fišerová	Ryba	Ryba		x	x	x	x	x	x	x	x			-	kamarádi	
Rysula	Ryskante	Ryskant		Rys	kant	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	neutrál			kamarádi	
Řondíková	Řondice	Řondice		Řond	ice	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR			-	otec	
Safín	Sáfo	Sáfa		Sáf	a	Zalt	S	Vz	0	ODVp		neutrál			kamarádi	
Slavíková	Slavice	Slavice		Slav	ice	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR			-	kamarádi	
Slavíková	Slavíku	Slavík		Slav	ík	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR			-	kamarádi	
Solička	Solno	Solna		Sol	na	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	neutrál		-	+	kamarádi
Strejčková	Strejdo	Strejda		Strej	da	Zzkrac	S	0	0	ODVp	ZKR	x	x	x	x	
Šajnerová	Šajnerko	Šajnerka		Šajner	ka	Z	S	0	0	ODVp				-	kamarádi	
Šajnerová	Šajny	Šajny		Šajn	y	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál			kamarádi	
Šidlík	Šidla	Šidla		Šidl	a	Zzkrac	Sap	0	0	ODVp	ZKR			-	kamarádi	
Štěpánek	Štěpáne	Štěpán		Štěpán	-	Zzkrac	S ₀	0	0	ODVp	ZKR			-	kamarádi	
Štěpánek	Štěpi	Štěpi		Štěp	i	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál			kamarádi	
Zapadlová	Zapi	Zapi		Zap	i	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál		+	kamarádi	
Železný	Želízko	Želízko		Žel	ízko	Zzkrac	S	0	1	ODVp	ZKR	neutrál			kamarádi	